

Fiskets Gang

9. FEBR.
1978

3

UTGITT AV
FISKERI-
DIREKTØREN,
BERGEN

Fiskets Gang

Utgitt av Fiskeridirektøren

NR. 3 - 9. FEBRUAR 1978

64. ÅRGANG

Utgis hver 14. dag

Side:

INNHOLD:

- 79 Betydningen av fisk og fiskeressursene i verdens ernæring.
- 81 Norsk selfangst 1971—76.
- 83 Fiskerilundervisningen 1976/77.
- 84 Sjøfarts- og fiskerikomiteen i vesterveg.
- 87 Forskning — ornament eller fundament.
- 91 Lover og forskrifter.
- 92 Lofotfisket 1978 (første labell).
- 93 Meldinger fra Fiskeridirektøren.

Betydningen av fisk og fiskeressursene i verdens ernæring

I et møte i desember i fjor for pressen i de nordiske land, arrangert av FAO/NORAD, holdt direktør for Havforskningsinstituttet, Gunnar Sætersdal, et foredrag om fisk og fiskeressurser i verdensernæringen. Foredraget som ble holdt på engelsk, gjengis i oversettelse i dette nummer av Fiskets Gang.

Foredraget er interessant på mange måter. Som overskriften antyder tar det for seg fisk og andre organismer i havet og disses betydning for de knappe matvareforsyninger i verden.

Selv om vi statistisk sett i dag har nok mat for en passende ernæring av hvert menneske på jorden, så er dette likevel ikke mulig å realisere av rent fordelingstekniske grunner. Det kan ikke la seg gjøre, av flere årsaker, å markedsføre i mange utviklingsområder de dyre fiskevarene som konsumeres i industrilandene.

Det er særlig fiskemelet Sætersdal tar for seg i foredraget, og han fremhever at den alt overveiende del av melet blir brukt som dyrefor, som f.eks. til foring av kylling og svin.

Den proteinutnyttelsen menneskene får på denne måten er bare omlag 50 prosent av råfiskens proteininnhold. Men på den annen side har vi, for flere av våre store fiskeriers vedkommende, for tiden ikke noen alternative bruksmåter på grunn av teknologiske og markedsmessige årsaker. Slik som forholdene imidlertid nå ligger an ville det bety tapte matverdier å la være å bruke enkelte fiskesorter til melproduksjon da ressursene fornyer seg selv.

Sætersdal gjør oss for øvrig ganske klar over de store kvanta protein som går til spille ved at fisk kastes tilbake i havet, og at fiskeavfallet blir utnyttet i alt for liten grad.

Vi har en parallell til bruken av fiskemel til dyrefor når det gjelder kornets bruk til for. Kaloritapet her må dog være større enn ved bruken av fiskemel.

Sætersdal fremholder at utvidet produksjon av fiskemel, ut fra ernæringsmessige synspunkter, ikke bør bli oppmuntret da dette i dag må bety ytterligere tilførsel av protein til den industrialiserte del av verden som allerede har mere enn nok av mat. Et viktig tankekor.

Når det gjelder «luksusproteiner» som reke, hummer og frossen filet av dyrere fiskeslag følger det med store kaloritap under fisket av disse sorter. Det regnes med at 3—4 mill. tonn fisket i forbindelse med rekefisket og 1 mill. tonn uønsket fisk i annen fangst av ikke-pelagisk fisk blir kastet på sjøen igjen.

Beregninger går ut på at vi på global basis kan ta 100 mill. tonn fisk årlig ut av havet. Vi fisker allerede 60 mill. tonn.

De resterende 40 mill. tonn kan ikke tas i de utviklede deler av verden. Her er ressursene utnyttet. Den resterende del må tas i utviklingsregionene, og dette potensialet består vesentlig av fisk som for tiden må brukes til produksjon av mel.

Sætersdal peker på at der i verdenshavene er store mengder av organismer som vi ikke kan gjøre bruk av med vår nåværende teknologi og spisevaner. Det gjelder krillen i Antarktis og de små meso-pelagiske fiskesorter. Det regnes med at det til sammen kan tas opp over 100 mill. tonn årlig av disse sorter. Disse ressursene er så store at de må vies stor oppmerksomhet. Det vil imidlertid ikke være av interesse, rasjonelt sett, å bruke slike fangster til produksjon av mel til dyrefor. Dersom en likevel går inn for en slik linje vil det, om nødvendig senere, bli svært så vanskelig å endre på et allerede innarbeidet ernæringssystem.

Sætersdal går inn for produksjonen av fiskeproteinkonsentratet FPC type B. Dette er et fiskemel med smak og lukt som fisk, i motsetning til A-typen som er et kjemisk behandlet smaksnøytralt produkt. Produktene er ernæringsmessig verdifulle, og er egnet som lagervare.

Fiskemel er lite brukt i dag som menneskeføde, og er ikke helt anerkjent ute i verden. Norge har gjennom 4—5 år arbeidet med å innarbeide produktet, og FAO og World Food Programme har arbeidet for at det skal få innpass i Afrika og Asia. Sætersdal hevder at fiskemel som mat lettere ville kunne innarbeides på markedene om det allerede hadde hatt sin plass på spiseseddelen her i Norge.

Produksjonen av fiskemel er enkel. Transport og lagring skulle ikke by på uoverkommelige vansker. Det er innarbeidelsen av produktet i markedslandene som er problemet. Det gjelder, i en viss utstrekning, å få endret spisevaner som er innarbeidet gjennom generasjoner.

Sætersdals foredrag har mange poenger som det kan være vel verd å tenke nærmere over. Det er her pekt på noen av dem. Om det enn kan sies at 100—200 mill. tonn fisk og skaldyr som potensiell kilde for matkonsum ikke er så meget i forhold til verdens samlede matbehov, så betyr kvantumet meget som proteintilskudd i store deler av verden.

Som matreserve for kriserammede steder rundt om i verden har fiskemelet vist seg å være velegnet, og som beredskapslagervare vil nok melet ha sin misjon.

En annen betydningsfull virkning som markedsføringen av fiskemel har er at det kan anspore utviklingslandene til å utnytte sine egne velegnede fiskeressurser, og til å utvikle sin egen fremstilling av fiskemel.

H. A.

Betydningen av fisk og fiskeressursene i verdens ernæring

av Gunnar Sætersdal

Selv om hungerkatastrofenes tid forhåpentlig er eller ganske snart vil være et tilbakelagt kapittel i menneskehetens historie, så er underernæring og feilernæring fremdeles en svøpe for store deler av jordens befolkning. Denne situasjonen har ikke bedret seg merkbart i de senere årene, og det er liten grunn til å være optimistisk med hensyn til snarlige løsninger.

Analysen av ernærings-situasjonen presenteres ofte i form av per kapitakonsum eller -forsyninger. En undersøkelse foretatt nylig i Verdensbankens regi viste således at verdens totale matvareproduksjon er stor nok til å dekke det ernæringsmessige energibehovet for hele jordens befolkning, og den totale produksjon og tilbudet av proteiner er mer enn det dobbelte av det som ville være nødvendig for å dekke det ernæringsmessige nødvendige pr. kapitabehov. Disse tallene har imidlertid en svært begrenset betydning. Hverken globalt eller innenfor enkelte regioner eller land vil det være praktisk mulig å fordele maten slik at dietten nøye ville tilsvare det ernæringsmessige behovet. Vi spiser ikke bare for å dekke våre ernæringsbehov. Vår atferd i så måte har en rekke sosiale og psykologiske motiver; det gjelder både hva vi eter og hvor mye vi eter. En noe bedre fordeling av matressursene enn den vi har i dag vil en nok kunne oppnå med tida, ikke minst fordi overernæring tar til å bli et alvorlig helseproblem i visse områder og befolkningslag. Men så gjennomgripende endringer av menneskenes spiseatferd at det ville få betydelig virkning på mattilgangen for de underernærte er neppe grunn til å forvente. En må derfor utvilsomt konkludere med at matproduksjonen i verden er for liten, og at økt produksjon både av «kalori-mat» og proteiner er nødvendig for å løse de alvorlige under- og feilernæringsproblemene i verden. I tillegg kommer at befolkningsøkningen i verden krever stadig økt matproduksjon.

Men selv om en ikke kan srtille store forventninger til å løse ernæringsproblemene ved en redistribusjon av mat og endring i spisevaner, så må alle muligheter for å øke matproduksjonen nøye vurderes med hensyn til hvordan de vil innvirke på fordelingen av mattilgangen både globalt og innen de enkelte samfunn. Økt produksjon som bare utgjør deler av de industrialiserte lands matvaresystemer og -industrier og som i første rekke bare øker tilgangen i den del av verden som har for høyt matkonsum eller som bidrar til å øke u-landenes avhengighet av industrilandene matvaremæssig, tjener ikke hensiktsmessige globale ernæringsmålsettinger. Et viktig element i idégrunnet for den nye økonomiske verdensordning som er i utvikling er økt selvforsyning og selvstende for land og regioner spesielt når det gjelder matvareproduksjon. Et forsvarlig ernæringstilbud er nå erkjent som kanskje den viktigste delen av de grunnleggende behov som alle mennesker på jorda må ha krav på å få dekket.

Hvilken plass har så matproduksjonen fra havet i dette globale ernæringsmessige bildet. Hvilke ressurser og produkter er av betydning, og på hvilke måter kan en økt matproduksjon fra havet bidra til å løse ernæringsproblemene? For å svare på disse spørsmålene må vi se på noe statistikk over fangst, fiskeprodukter og sannsynlige totale grenser for ressursene i havet. Når det gjelder bruken av fiskefangstene, så må en merke seg at en betydelig del av den globale årlige fangst av havfisk på ca. 60 millioner tonn ikke nyttes direkte til menneskemat, men til dyrefôr. Andelen har vært over 40 prosent i noen år, og har de siste år ligget på ca. 1/3. Ved denne bruken vil andelen av protein som går til menneskemat bli 30—35 prosent av proteininnholdet i råfisk. Men også indre bruksmåter medfører tap og vanligvis nyttes bare 70—80 prosent av proteininn-

holdet til mat. En kan derfor si at proteinutnyttelsen blir redusert til det halve gjennom fiskemelproduksjonen. På den annen side er det klart at i flere store industri- eller fiskerier er melproduksjonen av teknologiske grunner i dag den eneste mulighet. Alternativet ville være at ressursene ville forbli ubeskattet, og da de er fornybare, ville det bety tapte verdier.

Den store delen av verdens fiskefangst som går til fiskemel har imidlertid en særlig betydning i relasjon til verdens ernæringsproblemer fordi bruken er overveiende begrenset til industriell produksjon av fjørfe og kjøtt i industrilandene, og det synes lite trolig at denne industrielle matproduksjonen vil bli tatt opp i større grad i u-landene. Fordelingen av slike produkter innenfor et u-landssamfunn vil også trolig være dårlig tilpasset ernæringsbehovene i de forskjellige samfunnslag. Også i mange u-land har en overkonsum av mat blant de privilegerte i samfunnet.

I denne forstand representerer fiskemelproduksjonen en parallell til bruken av mer enn 30 prosent av verdens kornproduksjon til kjøttproduksjon. Men her er trolig kaloritapet atskillig høyere enn det 50 prosent proteintapet en har i fiskemel-bruken. Det er imidlertid ikke protein- eller energitapene som er viktige, men fordelingseffektene. En økt produksjon av fiskemel til dyrefôr har liten eller ingen verdi når det gjelder å løse verdens ernæringsproblemer. Det vil stort sett bare føre til økte tilførsler av protein til den delen av verden som alt har et for høyt og ødselt forbruk.

Det er også en del andre fiskeprodukter som fortrinnsvis konsumeres i den rike del av verden av økonomiske og teknologiske grunner. Noen bør klassifiseres som luksusproteiner slik som reker, hummer og frossenfilet av kostbare fiskeslag som torsk o.l. Produksjonen av en del av disse produktene medfører betydelig ressursødsling. 3—4 millioner tonn

fisk som blir tatt som bifangst i rekefisket og omlag 1 mill. tonn «uønskete» fiskeslag fra bunnfiskefangstene blir kastet. Det er særlig i tropiske rekefiskerier på grunt vann bifangstene er et problem. Det er såleis klart at økt produksjon av fiskemel og av kostbare produkter, slik som frossenfilet og reke ikke vil bidra til å løse ernæringsproblemene. Jeg vil senere komme tilbake til kravene til fiskeprodukter som er interessante i denne sammenhengen.

Hvilke muligheter eksisterer det så for en økt produksjon av mat fra havet. Vi skal ikke gå inn på detaljene i beregningene av den potensielle verdensfangsten, men et rimelig kanskje noe høyt anslag er 100 millioner tonn av de fiskeslag vi i dag bruker. Der er to viktige trekk en bør merke seg ved disse 40 millioner tonn ubrukte ressurser: mesteparten finnes i u-lands regioner — i havområdene i den industrialiserte del av verden gjør vi så å si full bruk av ressursene. Og videre består hovedparten av denne fisken av slike fiskeslag som i dag for en stor del blir brukt til fiskemel, den viktigste markedsmuligheten for små pelagiske fisk.

Ett hundre millioner tonn av mat fra havet er ikke et imponerende tall i verdensmatvare sammenheng, og det er spesielt skuffende når en vet at en betydelig del av den nåværende fangsten blir dårlig utnyttet i ernæringspolitisk forstand. En enkel projisering av verdens fiskerier og fiskekonsumsystemer til et nivå på 100 millioner tonn representerer såleis ikke en særlig interessant eller ønskelig utvikling. Det er heller ikke en særlig sannsynlig utvikling. Den raske økingen av den globale fiskeproduksjonen i 1950- og 1960-årene med 6—7 prosent pr år har i 1970-årene blitt redusert til 3 prosent pr år eller mindre. Årsaken synes å være at mesteparten av de høyverdige fiskeslagene som tuna, torsk o.l. nå er nærmest fullt utnyttet, og de ennå unyttete ressursene representerer fiskeslag som er av mindre interesse særlig for verdenshandelen. For å kunne gjøre bruk av de ubrukte potensialene i havet er det derfor nødvendig å endre produksjons- og konsummønstrene, og utvikle nye fiskeprodukter og markeder for dem. I mat-

varepolitisk sammenheng bør disse markedene dekke de områder og befolkningsgrupper hvor det er et ernæringsmessig behov for produktene.

Hvis nå dette bare dreide seg om å gjøre bruk av om lag 40 millioner tonn mer fisk i verden, så ville dette problemet ikke ha så særlig store dimensjoner. Verdenshavene har imidlertid et betydelig større potensiale av organismer av andre typer enn de vi fanger og omsetter i dag, de såkalte ukonvensjonelle fiskeressursene. Forekomstene av krill i Antarktis som det har vært skrevet mye om de siste åra er en slik ressurs. En annen er de såkalte meso-pelagiske fisk som består av lanternefisk og andre meget små fiskearter som finnes i store mengder i mange u-lands regioner. En har gjort løselige anslag over utbyttet en kunne høste av slike ressurser og tallene som har vært nevnt er meget store, størrelsesorden 100 millioner tonn. Om slike tall er realistiske er det for tidlig å si, men det er utvilsomt at de «ukonvensjonelle» ressursene er så betydelige at de har krav på interesse. Foreløpig bør de imidlertid betraktes som verdifulle reserver av proteiner og marine oljer, og bruken av disse ressursene burde være betinget av produkter og markeder som har betydning i en global ernæringsmessig forstand. Å bruke Antarktisk krill til produksjon av fiskemel for dyrefôr ville således ikke representere en rasjonell matbruk av denne ressursen. En slik etablering av en stor og kapitalkrevende industri anvendelse ville føre med seg et brukersystem med rettigheter og preferanser som det siden kan være vanskelig å bryte med når en eventuelt fant frem til en matnyttig anvendelse. En bør også ha i tankene at verdien av slike matressurser kan øke betydelig i fremtiden. I den grad de forekommer i internasjonale havområder bør de betraktes som fremtidige matreserver og ha status som «fellesgoder for menneskeheten».

Det synes således riktig å trekke følgende generelle konklusjon: en tilfredsstillende og full bruk av havet som matkilde vil være betinget av betydelige omlegginger av de eksisterende produkt-systemer og av utvikling av nye fiskeprodukter. Kravene til fiskeprodukter som kan

inngå i dietten der det er ernæringsmessig behov for dem er at de er billige, kan distribueres og lagres enkelt og billig, og at de har høy ernæringsmessig verdi. En del enkle konvensjonelle produkter som fersk, saltet og tørket fisk tilfredsstiller en flerhet av disse kravene. Blant nye produkter som er under utvikling og prøving er fiskeproteinkonsentrat type B (FPC-B) eller matfiskmel som det gjerne kalles, kanskje det som foreløpig er mest interessant. Det er i prinsippet tørket malt fisk laget av «billige» fiskeslag som kan fanges i store kvanta eller av uutnyttet råstoff fra f.eks. filetindustrien. Produksjonskostnadene er lave og ernæringsmessig er det svært høyverdige som kilde både for proteiner og viktige mikronæringsstoffer. FPC-B har vært brukt en del i hjelpeprogrammer ver hunger- og underernæringskatastrofer, og mye tyder på at det i slike tilfeller kan ha verdifulle helsestyrkende virkninger og bidra til å bryte den onde sirkelen av sykdom og underernæring som det er så vanskelig å komme ut av.

Fra norsk side har en de siste 4—5 årene gjennomført et forholdsvis beskjedent program for utvikling, akseptprøving og støtte av matfiskmel, og programmet har i det siste også vært støttet av FAO og Verdens Matvareprogram. Aksepten har ikke vært universell, men likevel oppmuntrende i en del land med tradisjonell bruk av tørrfisk og salt fisk. Også her hjemme har en planer om å markedsføre mat som inneholder slikt mel. Det er imidlertid klart at her står en bare ved begynnelsen av en utvikling mot en rekke produkter som tilfredsstiller de kravene som er nevnt ovenfor. De utviklede landene har i sine fiskerier ikke hatt behov for å arbeide frem slike typer av matvarer fordi en gjennom tradisjoner og industriell utvikling har funnet avsetning for den økte primærproduksjonen. En bør imidlertid nå gjennom forsknings- og utviklingsarbeid bevisst satse på å finne frem til forskjellige former for utnyttelse av de råvareproduktene fra havet som ennå finnes i betydelige mengder, og på denne måten fremme en bruk av ressursene som er meningsfylt i en global ernæringsmessig sammenheng.

NORSK SELFANGST 1971-76

av Tom Tillestad, Fiskeriøkonomisk Avdeling, Fiskeridirektoratet

Denne artikkelen om norsk selfangst i perioden 1971—1976 er skrevet av førstesekretær Tom Tillestad ved Fiskeriøkonomisk Avdeling i Fiskeridirektoratet. Artikkelen er basert på en fullstendig rapport om selfangsten i disse årene. Denne rapporten, utarbeidd av Harald Jensen og Tom Tillestad, er gitt ut i serien «Årsberetning vedkommende Norges fiskerier», og kan fås ved henvende seg til Fiskeridirektoratet.

Det har skjedd betydelige forandringer innen selfangsten i perioden 1971—1976. Deltagelsen er betydelig redusert, og det fanges mindre kvanta enn tidligere. Førstehandsprisene har vist en svak utvikling, med nedgang for enkelte sorter. Eksportverdien av uberedte skinn er nesten halvert i perioden, mens eksportverdien av beredte pelskinn har steget noe.

Antall fangstfartøyer reduseres.

Antall fangstfartøyer i selfangsten er blitt redusert fra 34 i 1971 til 26 i 1976. Den prosentvise nedgang er hele 23,5 prosent. Denne nedgangen fordeler seg litt forskjellig på de ulike distrikter. Størst nedgang finner den i Møre og Romsdal, der deltagelsen ble redusert fra 14 til 8 fartøyer. Deltagelsen for Nordland og Troms ble redusert med ett fartøy fra hvert fylke, mens Hordaland kom med med ett fartøy i 1976. Fra Finnmark deltok ett fartøy i årene 1971 t.o.m. 1974 og ingen i 1975 og 1976.

Det har vært ett forlis i perioden 1971—1976. M/S «Fortuna» av Tromsø forliste i Vesterisen i 1976.

Besetning.

Antall personer som har deltatt i selfangsten er i perioden 1971 til 1976 redusert fra 531 til 352 personer, dvs. en nedgang på ca. 1/3. Årsaken til denne reduksjonen finnes i to forhold: at det deltar færre

fartøyer og at fangsten er rasjonalisert. Det gjennomsnittlige antall mann pr. fartøy ble redusert fra 15,6 i 1971 til 13,5 i 1976. Mest markert er reduksjonen i deltagelsen fra Møre og Romsdal med 132 mann, dvs. 51,5 prosent.

Fangstmengde og fangstverdi.

I perioden har det vært nedgang i fangsten både når det gjelder antall dyr og innklaringsverdi.

Nedgangen skyldes variasjonen i vær- og isforhold, selflokkenes konsentrasjon og de reguleringer som ble satt i verk.

En oversikt over denne utviklingen er gitt i tabell 2 som er et sammendrag av de årlige oppgaver over fangsten fordelt på de ulike fangstfelt.

Gjennomsnittlig årlig innklaringsverdi var kr. 17.311.000, med maksimum i 1971 (kr. 21.795.000) og minimum i 1976 (kr. 12.247.000). Dette betyr en nedgang i innklaringsverdi i løpende kroner i perioden på 43,8 prosent. Gjør en

Fra 1971 til 1976 ble den norske selfangsten nær halvert. I 1971 ble det tatt i alt vel 163 000 dyr, mens fangsten i 1976 var nede i vel 85 000 dyr.

Tabell 2. Oversikt over fangstmengde og -verdi 1971—1976.

År	Newfoundland		Vesterisen		Østisen		Nordisen		I alt		Innkl. ¹ verdi i faste kr.
	Ant. dyr	Innkl. verdi	Ant. dyr	Innkl. verdi	Ant. dyr	Innkl. verdi	Ant. dyr	Innkl. verdi	Ant. dyr	Innkl. verdi	
	stk	1000 kr.	stk	1000 kr.	stk	1000 kr.	stk	1000 kr.	stk	1000 kr.	1000 kr.
1971	111.385	12.169	41.391	8.527	8.470	1.040	187	59	163.453	21.795	27.729
1972	65.481	8.640	35.398	6.392	12.447	1.353	139	..	113.465	16.385	19.505
1973	64.547	7.586	38.310	7.542	12.328	1.521	745	75	115.930	16.724	18.459
1974	65.382	8.810	41.099	9.062	7.451	1.109	113.932	18.981	18.981
1975	70.388	8.940	30.780	7.390	10.959	1.386	147	22	112.274	17.738	16.140
1976	63.204	7.355	19.128	2.975	12.758	1.917	85.090	12.247	10.104
I alt	432.387	53.500	206.106	41.888	64.413	8.326	1.218	156	704.124	103.870	

1) Tallene er deflatert med konsumprisindeksen, basis 1974.

tallene sammenlignbare ved hjelp av konsumprisindeksen, er verdinæddgangen 63,6 prosent.

Innklaringsverdien pr. fartøy og innklaringsverdi pr. mann har hatt et noe annerledes forløp. Nedgangen i innklaringsverdi pr. fartøy var 26,5 prosent og innklaringsverdi pr. mann 15,2 prosent (løpende kroner). Tar en også her hensyn til inflasjon var endringene ÷ 52 prosent (pr. fartøy) og ÷ 45 prosent (pr. mann). En må imidlertid gjøre oppmerksom på at de vanskelige fangstforhold i Vesterisen i 1976 spilte en stor rolle. I 1974 og 1976 var innklaringsverdien pr. mann høyere enn i 1971, 1972 og 1973.

Ser vi på det samlede resultat målt i antall dyr, forklares nedgangen som nevnt delvis ved de kvotereguleringer som er innført i perioden.

Tabell 1. Fangstknoten.

År	Grønlandssel	Klappmyss
1971	129.000	30.000 ¹
1972	89.000	30.000 ¹
1973	89.000	30.000 ¹
1974	89.000	30.000 ²
1975	89.000	55.000
1976	73.667	43.000

1) Ingen kvoteregulering av fangsten ved Newfoundland.

2) I tillegg til dette kom norsk andel av en totalkvote på 15 000 klappmyss for Newfoundlandfeltet.

Utvikling i førstehåndspriser og eksportverdi.

Førstehåndsprisene har forandret seg lite i perioden. Bortsett fra skinn av hårfaste, voksne klappmyss som har falt i pris mellom 1975 og 1976, har prisene vært konstante eller hatt en svak stigning.

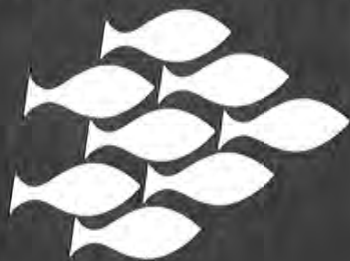
Gjennomsnittsprisen for pelsskinn har steget fra kr. 160 i 1971 til kr. 166 i 1976. Gjennomsnittsprisen nådde sitt høyeste nivå i 1975 med kr. 175.

Ifølge opplysninger fra firma G. C. Rieber & Co. A/S, Bergen, har prisutviklingen for selskinn på eksportmarkedet vært svak, og førstehåndsprisene må sees i lys av dette.

Den samlede eksportverdi har variert noe i perioden, med maksimum i 1974 (kr. 49,1 mill.) og minimum i 1975 (kr. 36,2 mill.). Svikten i eksporten kommer særlig til syne i varegruppen «uberedte skinn». For denne gruppen er eksportverdien sunket med ca. 47 prosent.

Vest-Tyskland er nå den viktigste avtaker av norske selfangstprodukter. Deretter følger Danmark og Sovjetunionen. USA har for tiden importforbud for selskinn.

Nor-Fishing '78 Den 7. Internasjonale Fiskerimesse 20.-26. november – Sjølystsentret, Oslo

For 7. gang ønsker vi utstillerne velkommen til en fagmesse som er enestående i sitt slag. Som denne gang i sin helhet er lagt innendørs – i Sjølystsentret – Norges største messehall. Det haster med Deres bestilling!

For nærmere opplysninger, kontakt arrangøren: Norges Varemesse, Boks 130 Skøyen, Oslo 2. Tlf.: (02) 55 37 90. Telex: 18748 messe n.

FISKERIUNDERVISNINGEN 1976/77

av undervisningskonsulent Bjørn Myklebust, Fiskeridirektoratet.

Skoleåret 1976/77 hadde Fiskeridirektoratet administrasjonen av Statens fagskole for fiskeindustri Vardø, Statens Kjølemaskinistkskole og kursvirksomheten for fiskere.

Arbeidene i forbindelse med utvidelse av bygningene ved Statens fagskole for fiskeindustri Vardø er igangsatt. De ventes avsluttet i løpet av 1978.

Statens Bygge- og Eiendomsdirektorat har gjort forberedelser til å ta fatt på den videre bearbeidelse av planene for fiskeindustriskolen i Ålesund.

Fiskarfagskolene.

I skoleåret 1976/77 hadde fiskarfagskolene følgende elevtall:

Kurs	Honningsvåg	Gråvdal	Trondheim	Aukra	Laksevåg	I alt
Fiskeskipperkurs	19	16	17	18	17	87
Grunnkurs	—	11	—	9	—	20
Maskinistkurs	—	—	—	—	—	—
Maskin/mekaniskkurs	13	—	—	12	—	25
Maskinpasserkurs	12	19	9	19	—	59
Kokkeskole	—	10	—	—	—	10
Fiskebåtstuerkurs ...	—	—	—	20	15	35
Sum	44	56	26	78	32	236

Arbeidet med reising av nye bygninger i Austevoll for skolen i Laksevåg ventes avsluttet med det første.

Statens Kjølemaskinistkskole, Trondheim.

Det var 60 søkere til kurset. 40 ble tatt opp som elever og 6 ført opp som varamenn. Skoleåret 1976/77 begynte med 40 elever, 5 sluttet i løpet av året slik at det var 35 som gikk opp til eksamen. Av disse var 9 fra Nord-Norge, 10 fra Trøndelag, 8 fra Vestlandet og 8 fra de øvrige fylker. En elev strøk og en må kontinuere i et fag. Resultatene var bedre enn det foregående skoleår. Dette skyldes trolig at den økte kunngjøring av skolens kurs har gitt større antall søkere slik at en kunne ta opp elever med bedre forutsetninger enn tidligere.

Opplegget for undervisningen var

som i forrige skoleår med fri 2. hver lørdag.

I laboratoriet er den anskaffede skruekompressor montert og satt i driftklar stand.

Årets ekskursjon omfattet bedrifter i Østlands-området.

Statens fagskole for fiskeindustri Vardø.

Skolen hadde følgende elevtall:
Grunnkurs i fisketilvirkning og fiskeindustri 14
Kurs i fisketilvirkning og fiskeindustri for elever med praksis 14
Kurs i produksjon av marine oljer, fiskemel og sildemel 3
Kurs i arbeidsledelse og økonomi 13

Råstofftilgangen har vært tilfredsstillende. I alt er det innkjøpt et kvantum som inklusive leverer m.v. utgjør 862 000 kg.

Diverse kurs.

Navigasjonskurs (kystskipperkurs av 2. kl.).

Det ble avholdt 3 navigasjonskurs med i alt 39 deltakere (1 i Finnmark, 1 i Nordland, 1 i Møre og Romsdal). Kursene ble finansiert med støtte fra Kommunal- og arbeidsdepartementet.

Radiotelefonkurs.

I alt ble det avholdt 3 radiotelefonkurs med til sammen 45 deltakere (1 i Nordland, 1 i Møre og Romsdal og 1 i Rogaland).

Kurs i bruk av redningsmateriell.

Det ble avholdt 3 kurs av denne type med til sammen ca. 109 deltakere (2 i Finnmark og 1 i Møre og Romsdal). Dessuten ble det gitt støtte til et havarikurs i Bodø hvor det deltok 16 fiskere.

Trålkurs.

I Rogaland ble det avholdt et trålkurs med 15 deltakere.

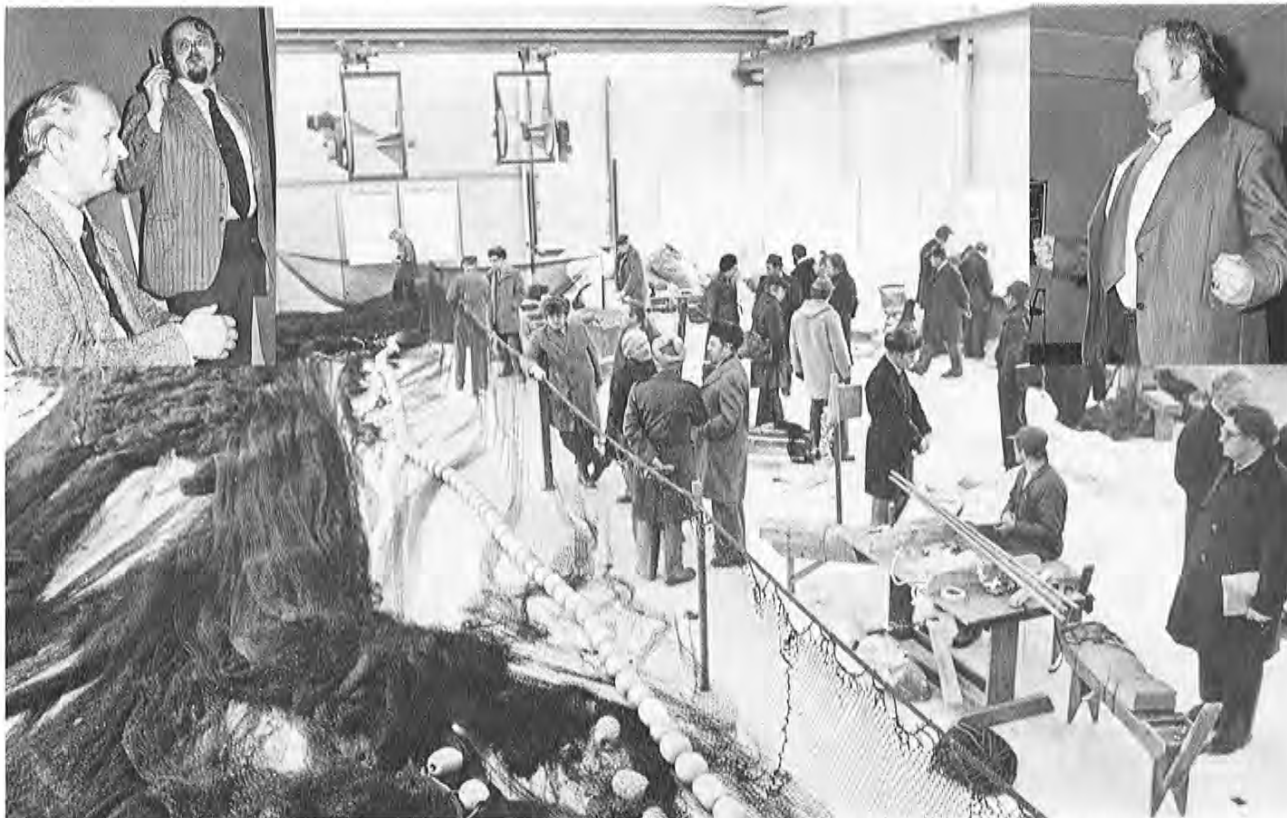

Ervervstillatelse for m/s «Ringbas» og «Lejon»

Arnvid Solvåg m/fl. har fått ervervstillatelse for Vågsøy-båten «Ringbas», og de har også fått tilsagn om tillatelse til å fiske med ringnot etter sild, makrell, lodde og brisling med en lastekapasitet på 2 900 hl. Det er også gitt tilsagn om industritrållatelse.

Harry Andreassen m/fl., Harstad, er gitt ervervstillatelse for fartøyet «Lejon».

Sjøfarts- og fiskerikomiteen i vesterveg

Stortingets Sjøfarts- og fiskerikomite vart synleg imponert under synfaringa på Storebø Notbøteri i Austevoll. Notbøteriet kom i drift i fjor haust. Hit vil nok også elevane på den nye fiskerifagskulen finne vegen. Øvst til venstre ser vi rektor Rosenvoll forklare planane for skulen til formannen i Stortings-komiteen, Valter Gabrielsen. Men det var ikkje berre alvor som prega komiteen si vitjing i fiskerikommunen Austevoll. Øvst til høgre er Hallvard Møgster i full gang med å deklamere «Bygda søv» av Jakob Sande.

— Nå må de ikkje få oss ut på glattisen, sa ein av medlemmane i Sjøfarts- og fiskerikomiteen som hadde problem med å fote seg på hållka i Austevoll.

— Jau, det er akkurat det vi vil, svarte ein av vertskapet.

Slike tankar går nok fleire av vertskapet med når ein Stortingskomite er på vitjing. Det beste er sjølv sagt å få komitemedlemmane til å forlove seg til ei større løyving til eit eller anna godt føremål, eller i det minste å gje komiteen eit så positivt inntrykk at det kan verke utslagsgjevande når det vert spørsmål om fordelinga av kroner og øre.

I byrjinga av februar var Sjøfarts- og fiskerikomiteen på vitjing i Bergen og Austevoll, først og fremst for å gjere seg kjent med fiskeri-

administrasjon, forskning, salslag og bankstell. På programmet stod også ei vitjing i det aktive fiskerimiljøet i Austevoll. Denne turen i vesterveg er den første i ein serie reiser som Sjøfarts- og fiskerikomiteen skal ha i år. Seinere på året skal komiteen mellom anna til Tromsø og Finnmark. Desse reisene er viktige ettersom heile 8 av 12 medlemmer i komiteen er nye, og har såleis ekstra trong til å gjere seg kjent.

Hardt program.

Fiskeridirektoratet hadde lagt opp eit hardt program for komiteen som i alt brukte tre dagar i Bergen og Austevoll. Komiteen opna med å besøke Fiskeridirektoratet der fiskeridirektør Vartdal greidde ut om saker som ligg fiskeridirektoratet særleg på hjarte nett

nå. Vartdal streka også under Fiskeridirektoratet sine auka arbeidsoppgåver i samband med 200 mils sonen. Talet på nye stillingar står ikkje i noko samsvar med auken i arbeidsoppgåver, sa Vartdal mellom anna.

Komiteen fekk høve til å studere EDB-anlegget som vert brukt i kvotekontrollen innafor 200 mils sonen, og det var også synfaring på Sentrallaboratoriet.

Vitamininteressert komite.

På Fiskeridirektoratets Vitamininstitutt fekk komiteen ei levande innføring i forskningsarbeidet som instituttet gjer med omsyn til fisk som mat. Vitamininstituttet oppnådde tydeleg sympati for arbeidet sitt, eit arbeid som vert utført under vanskelege plasstillhøve.

Slik skal det gjerast. Thor Listau og Anders Talleraas i Sjøfarts- og fiskerikomiteen får kyndig rettleiing i notbøting. Til høgre fortel Harald Birkeland (i midten) til Valter Gabrielsen og Oddleif Fagerheim at ei ny ringnot i dag kostar mellom 500 og 700 000 kroner.

Vi skal ikkje her gå i detalj om komiteen sitt besøksprogram, men utanom dei institusjonane som alt er nemnde, fekk også Noregs Sildesalslag, Statens Fiskarbank, Havforskningsinstituttet/Akvariet, Norges Fiskerihøgskole og Fangstseksjonen i Fiskeriteknologisk Forskningsinstitutt besøk av komiteen.

I Bergen hadde komiteen også avsett tid til eit møte med Nordnesparkens Venner. Denne organisasjonen har som kjent synspunkt på utbygginga av Havforskningsinstituttet på Nordnes. Møtet med fiskerikomiteen var ikkje eigna til å fremja desse synspunkta.

Fiskerikommunen Austevoll.

Austevoll viste seg frå si aller beste side då fiskerikomiteen steig i land på Storebø. Det sjeldsynte fiskerimiljøet gjorde då også inntrykk på komiteen. Representantar for kommunen, Akvakulturstasjonen, Fiskarfagskolen, Austevoll Fiskeindustri og Storebø Notbøteri gjorde alle sitt til å gjere det klart at Austevoll er ei fiskerikommune i «toppklassen». Kommunen kan da også vise til ei svært positiv utvikling dei siste åra. Nedgangen i folketalet er snudd til oppgang, og gjennomsnittsalderen for dei 560 fiskarane er gått ned og ligg nå på 34 år. I fjor kom fiskarane frå Austevoll i land med fisk til ein verdi av 180 mill. kroner. Det aller meste av dette var det dei 32 ringnotbåtane som stod for. Moderne tilvekstar til industrien på land er det toppmoderne anlegget til

Austevoll Fiskeindustri som kosta 23 mill. kroner og Storebø Notbøteri som syselset 12—15 personar. Nå set Austevoll og Austevoll Fiskeindustri sin lit til auka konsumfiske i Nordsjøen. Og som ordførar Stangeland sa: «Fiskarane i Austevoll er villige til å legge om drifta til slikt fiske».

Forsknings- og skolemiljø.

Det var strid om plasseringa av den nye fiskarfagskolen, men Austevoll drog av med seieren. No er skolen snart ferdig, og komiteemedlemmane var svært nøgde med det dei såg. Omtrent vegg i vegg med skolen ligg den nye akvakulturstasjonen til Havforskningsinstituttet. Også denne stasjonen er

Forskar Bjørn Braaten skal leie arbeidet ved Akvakulturstasjonen i Austevoll, her er han i samtale med Agnete Tjørandsen, NRK.

Forskningssjef Dag Møller (til h.) forklarar kva som skal skje når den nye akvakulturstasjonen i Austevoll kjem i drift. Interesserte tilhøyrarar er komiteformannen, Valter Gabrielsen, og ordførar Stangeland i Austevoll (til v.).

Også i Bergen hadde Sjøfarts- og fiskerikomiteen eit tett besøks-program. På Vitamininstituttet fekk komiteemedlemmane ei særskild levande framstilling av instituttet sitt arbeid. Her ser vi forskar Georg Lambertsen (til v.) orientere om arbeidet til Aslaug Fredriksen, Erik Jahr (Fiskeridepartementet), Alf Bjørnø, Sigbjørn Lomelde (Fiskeridirektoratet) og Karl Klevstad.

snart ferdig, og kjem i full drift til hausten. I tida fram til då skal det gjerast mykje førebunde arbeid. Dei viktigaste oppgåvene til stasjonen vert forskning omkring

vekst/ernæring, klekking/oppdrett av fiskelarvar, såkalla populasjons-genetiske undersøkelser og langtidslagring av sei. Stasjonen skal også drive kurs og undervisning.

SMÅNYTT

Norsk-Sovjetiske fiskekvotar

Under den femte sesjonen i Den blanda norsk-sovjetiske fiskerikommissionen vart Noreg og Sovjetunionen samde om kvotar for 1978:

I norsk sone sør for 62° nord kan Sovjet fiske 40 000 tonn sei og 1 000 tonn makrell. I fisket etter sei kan det i kvar einskild fangst takast inntil 10 prosent bifangst av torsk, hyse og kviting, avgrensa til 4 000 tonn tilsaman.

Sovjets kvote for torsk i norsk økonomisk sone nord for 62° er på 80 000 tonn, og for hyse på 10 000 tonn. Dei norske kvotane i sovjetisk havområde er på 30 000 tonn torsk og 5 000 tonn hyse.

Forsøksfiske.

Noreg vil tillate eit sovjetisk forsøksfiske etter kolmule på inntil 10 000 tonn i nærare avgrensa område i norsk sone i 1978. Sovjet vil

på si side tillate eit norsk forsøksfiske etter polartorsk på inntil 10 000 tonn i sovjetisk havområde.

Vidare vil det bli gjennomført lisensiering av det sovjetiske fisket i norsk sone sør for 62° frå 1. april 1978. Sovjetiske styresmakter skal oversende fiskeplan og lisenssøknader for dette fisket innan 1. mars 1978. For områda nord for 62° vil det sovjetiske fisket bli lisensiert frå 1. juli 1978.

Tredjeland sitt fiske.

Med omsyn til tredjeland sitt fiske i Barentshavet, er Noreg og Sovjet blitt samde om følgjande fordeling:

Torsk:

34 000 tonn i sovjetisk havområde. 56 000 tonn i norsk sone. 20 000 tonn i den «grå sone» (Noreg

og Sovjet kan dele ut 10 000 tonn kvar). Tilsaman får tredjeland 110 000 tonn torsk.

Hyse:

6 000 tonn i sovjetisk havområde. 10 000 tonn i norsk sone.

4 000 tonn i den «grå sone» (Noreg og Sovjet kan fordele 2 000 tonn kvar). Tilsaman får tredjeland 20 000 tonn hyse.

Lisensplikta for tredjeland vert handheva frå 1. februar i år.

Tråltillatelse til m/s «Shirley» og «Tinghaug»

Fiskeridepartementet har gitt begrensa tråltillatelse til m/s «Shirley» ved Hartvig Nilsen, Farsund. «Shirley» har også fått innvilga reketråltillatelse.

Likedan er m/s «Tinghaug» ved Odd Andersen, Støtt, innvilga vanlig tråltillatelse.

«Knut Hansen» får tråle lodde, kolmule og polartorsk

«Knut Hansen» ved Odd Olsen, Havøysund, har fått løyve til å drive trålfiske etter lodde, polartorsk og kolmule vest av 0-meridianen og aust av 0-meridianen nord for 64° nord.

Nytt avslag om reketrålløyve til «Br. Småvik»

Fiskeridepartementet har avslått en ny søknad fra Sverre og Thomas Småvik, Rypefjord, om reketråltillatelse for «Br. Småvik».

Ringnot- og trålløyve til Havøysund

Åge Amundsen, Havøysund, kan påregne tillatelse til å drive trålfiske etter lodde, polartorsk og kolmule, i tillegg til ringnotkonsesjon for fiske etter sild, makrell, lodde og brisling med en kapasitet på 4 950 hl. Søknaden om torsktråltillatelse er avslått, mens søknaden om seinotkonsesjon er stilt i bero.

Forskning – ornament eller fundament?

Av direktør Gudmund Sand, Sildolje- og Sildemelindustriens Forskningsinstitutt.

Hva er forskning? Hvilken rolle spiller den i industriell sammenheng? Hva mener folk om forskning, menigmann, næringsdrivende, politikere? Er den luksus eller nødvendighet, hobby eller driftsmiddel, ornament eller fundament?

Slik spørsmålet er formet, vil nok de fleste komme til at systematisk forskning i den form vi kjenner den i dag, er blitt en vesentlig og uunnværlig del av vår kultur. Men ser en på de disposisjoner som treffes av politikere når det gjelder offentlige midler, og de holdninger en ofte møter selv innen våre egne kretser, får en inntrykk av at troen på forskningens betydning er en variabel og meget elastisk størrelse. Altfor ofte opplever vi at forskningen blir en salderingspost diktert av tilfeldige situasjoner, konjunkturer og stemninger. Står en seg godt, kan en saktens tillate seg rundeligere beløp og romslige synspunkter. Omvendt, går butikken dårlig, vil nesten alle andre pengekrevede formål gå foran, synspunkter likeså.

Konsekvensen av denne ureflekterte, intuitive holdning til forskningen er at innsatsen i altfor høy grad får preg av improvisasjon. En begeistres i planleggingsfasen, men har vanskelig for å holde gløden gjennom forskningens hverdag. Det er derfor all mulig grunn til å ta våre innledningsspørsmål alvorlig, gjennomtenke dem og komme til en konklusjon som plasserer forskningen der den hører hjemme. Det er vår egen befatning med forskningsspørsmål gjennom en årrekke som ligger til grunn for de synspunkter vi skal presentere i det følgende:

Etter siste verdenskrig opplevde vi en forskningsoptimisme uten sidestykke i historien. Det var jo forskningen som hadde vunnet krigen. I vårt eget land skjedde en betydelig opptrapping av den industrielle forskning. Vi fikk studieselskap og forskningsråd. En rekke nye forskningsinstitutter så dagens lys, bl.a. Sildolje- og Sildemelindustriens Forskningsinstitutt (SSF).

Sildemelnæringen var tidlig ute. Den lå faktisk i startgropen, klar til å sette i gang straks kruttøyken var drevet bort fra verdens slagmarker. Sildolje- og Sildemelindustriens Forskningsinstitutt, kortere kunne det ikke være i de dager, ga seg omgående i kast med en rekke viktige og vel formulerte oppgaver, og ikke lenge etter kom det resultater av praktisk betydning for næringen. Liknende ting hendte i andre bransjer. Den industrialiserte del av verden opplevde en økonomisk vekst og velstandsøkning som bare de færreste hadde drømt om.

Baksiden av medaljen.

Men så kom selvbesinnelsen, etter at de viktigste materielle behov var tilfredsstillt og mer enn det. En oppdaget baksiden av medaljen eller industriens bivirkninger, om en vil. Forurensings- og miljøproblemer, ressurs- og energispørsmål kom i forgrunnen. Økonomisk vekst var ikke lenger så viktig, og dermed fulgte en nedprioritering av den industrielle forskning. Også SSF har måttet gjennomleve kriseperioder, men dette er nå heldigvis bare historie. Siden har instituttet utviklet seg jevnt og sikkert og har i de senere år konsolidert seg som ett av landets største bransjeinstitutter. Men sildemelnæringen og dens forskning står i dag overfor nye utfordringer i form av høyere mål og bedre løsninger. Nå som før er det ingen fremtid i å hvile på gamle laurbær. Av dåd som ei fornyes, gror som kjent rust på maneviljen.

Mange krav.

Det er mange som mener å ha krav på forskningen: industrien, de enkelte fabrikker, fiskerne, salgsorgan, kundekrets, distriktsinteresser og myndigheter. Som sentralt organ for næringen har SSF normalt måttet prioritere de større og retningsbestemmende prosjekter som tjener flest mulig. Det er dessverre neppe til å unngå at enkelte grupper fra tid til annen gir uttrykk

for at deres problemer blir viet for liten oppmerksomhet. Og det kan vi forstå, selv om det ikke alltid er noe å gjøre med. Det er imidlertid én ting en må kunne fastslå fra SSF's mangeårige og varierte virksomhet. De funksjoner SSF i dag dekker, kan ingen andre grener av næringen ivareta. SSF har etter hvert funnet sin plass i sildemelnæringen, har glidd inn i dens daglige liv og problemer, og dette har på visse felter skjedd så naturlig og stillferdig at det bare er registrert av de færreste. For å si det med dagens terminologi: SSF har funnet sin nisje.

Mesteparten av det SSF kaster inn i næringens daglige virke er resultatet av viten og kompetanse, opparbeidet gjennom forutgående forskning. Skal SSF fylle sin oppgave, er det derfor viktig at forskerne holder et våkent øye med alle forhold som kan påvirke næringen, positivt eller negativt. Etter beste evne må de forutse fremtidige behov og i tide treffe de tiltak som anses nødvendig for å forsvare næringens posisjoner.

SSF som inspirasjonskilde.

Ikke all forskning behøver nødvendigvis utføres av eller ved SSF. Men i stor utstrekning må instituttet påta seg å identifisere og formulere næringens problemer og behov. Dersom det ikke er logisk eller rasjonelt å bearbeide oppgaven i egen regi, må SSF spille rollen som inspirator eller oppdragsgiver for andre instanser med de nødvendige forutsetninger, det være seg forskningsinstitutter, maskin- og utstyrsleverandører, fabrikker eller enkeltpersoner. I SSF's historie er det mange eksempler på slike ringvirkninger av instituttets virksomhet.

Tanken om å gå sammen om forskning og visse former for tekniske tjenester virker umiddelbart logisk for en bransje som består av mange enkeltbedrifter med stort sett samme produksjonsmønster og problematikk. SSF's utvikling og

nåværende profil skulle vise hvor riktig sildemelnæringens ledere reisonerte da de opprettet instituttet. I dag kan vi se at det lå mer frem-syn i dette tiltak enn en dengang var seg bevisst. Distriktpolitiske interesser med et sterkt ønske om å bevare et desentralisert næringsliv og bosettingsmønster har nemlig i det aller siste brakt de små og mellomstore bedrifter frem i lyset. For bransjer med en slik struktur, som er typisk for norsk næringsliv, er fellesforskning redningen. Denne erkjennelse må nå kunne forventes å slå ut i en sterkere prioritering av bransjeforskningen når det er tale om fordeling av offentlige forskningsmidler.

Er forskningen «lønnsom»?

I debatten om hva en skal ofre på forskning, reises ofte spørsmål om rentabilitet. Hvordan ser regn-

skapet ut for de enkelte prosjekter? Der hvor det er mulig å kvantifisere de enkelte poster, og her er det inntektssiden som er problemet, er det klart at en skal forsøke en slik fremgangsmåte. Men en skal være varsom med å la dette være det avgjørende kriterium i alle tilfeller. Det ligger i forskningens natur at en ikke alltid kan forutse hva en vil finne underveis, eller hva resultatene kan brukes til. Det som imidlertid alltid må kunne forventes, er at forskerne vil oppdage nye trekk i bildet, nye muligheter, undertiden også faremomenter som en må forberede seg på. I grunnen er det bare én oppfatning som i samfunnsmessig sammenheng er holdbar med tanke på morgendagens verden. Og den går ut på at forskning på linje med utdanning og undervisning må anses som en del av vår infrastruktur, en tjeneste av

avgjørende betydning for å opprettholde og utvikle et samfunn som alle er tjent med. Hvor ville vi stått om vi hadde anlagt like stramme lønnsomhetskriterier på vårt undervisningsvesen? Hva er rentabiliteten av å drive skoler? Svaret lar seg ganske enkelt ikke uttrykke i tall, men likevel tror vi at utdanning er en av grunnpillarene for det samfunn vi ønsker.

I dagens situasjon er det utenkelig at en bedrift kan overleve uten et visst minimum av fornyelse. Før eller siden vil den måtte gi tapt i konkurransen med annen virksomhet som enten produserer billigere og bedre eller lanserer nye produkter til erstatning for de gamle. Ingen former for reklame eller markedsføring, hvor avansert de enn måtte være, kan i lengden holde liv i foreldede produkter eller et utlevd produksjonsapparat. Uansett hvordan en snur og vender på det

«At Norge som fiskerinasjon har fått en helt spesiell rolle å spille på verdensarenaen, synes det nå å herske bred politisk enighet om. I denne sammenheng kan sildemelnæringen yte vesentlige bidrag, ikke bare fordi den forvalter en av Norges viktigste matressurser med mange utviklingsmuligheter, men også fordi den har et forskningsinstitutt som forutsatt tilfredsstillende finansiering, kan hanskens med de fleste typer problemer en vil bli stillet overfor», skriver artikkelforfatteren. Bildet viser verdens første spesialanlegg for matmelproduksjon av fisk ved Feisildfiskernes Sildoljefabrikk i Halså. Anlegget er bygd av Stord-Bartz A/S.

må en fastslå at forskning så visst ikke er noe status-symbol. For den løpende produksjon er den et driftsmiddel som må innkalkuleres og tilgodeses som andre poster i driftsregnskapet. Med tanke på å sikre fremtidig virksomhet i radikalt nye og bedre former, må den anses som en nødvendig investering.

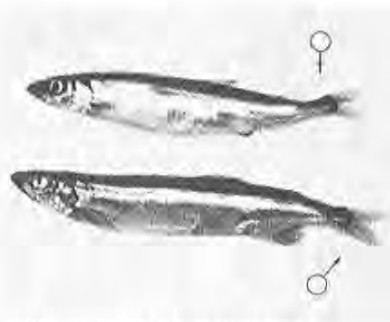
Vi må tenke i verdens sammenheng.

Dersom vi som nasjon skal se et stykke inn i fremtiden, har vi egentlig ikke noe valg. Verden oppleves stadig mindre. Land og folk kommer tettere inn på hverandre. Det blir flere av oss, skremmende mange, og da særlig i de områder som klarer seg dårligst. Og politiske og økonomiske forandringer kommer fort og berører oss alle. I egen og alles interesse må vi derfor venne oss til å tenke i verdenssammenheng. På litt sikt bør vi også handle ut fra globale hensyn. Og ser en nøkternt på det, må det i første omgang bli industrilan-

dene, den areal- og befolkningsmessig minste del av verden, som må bære ansvaret for de fleste tiltak som kaller på forskningsmessig innsats. Uten i-landenes helhjertede engasjement vil verdensutviklingen med stor sannsynlighet fortsette i negativ retning, og eventuelle svar på de mange utfordringer vil komme håpløst for sent.

At Norge som fiskerinasjon har fått en helt spesiell rolle å spille på verdensarenaen, synes det nå å herske bred politisk enighet om. I denne sammenheng kan sildemelneringen yte vesentlige bidrag, ikke bare fordi den forvalter en av Norges viktigste matressurser med mange utviklingsmuligheter, men også fordi den har et forskningsinstitutt som forutsatt tilfredsstillende finansiering kan hanskens med de fleste typer problemer en vil bli stillet overfor.

Det at høye mål er forbundet med strabaser og stiller store krav til energi og utholdenhet, må det være lett å enes om i Norge, fjell-

Lodda — en viktig matressurs.

landet som formodentlig har skapt ordtaket om at en ikke kommer til fjells på en flat veg. Så må en heller ikke forskrekkes over at forskningen må ha sin andel av virkemidlene, dersom den på forsvarlig måte skal ivareta sine forpliktelser og løfte næringslivet opp på et stadig høyere nivå. Om forskningen noen gang har vært en prydgjenstand, et ornament, så er den det ikke lenger i dag. Den er en vesentlig del av det fundament som næringen skal tømre sin fremtid på.

Fiskerioversikt forts. fra side 103

gårdsjøen» leverte 80 tonn, «Måløysund» 75 tonn og «Holvik senior» 55 tonn pigghå. Toppbåten «Hordagut» leverte 90 tonn pigghå til Hordafisk.

Hordaland og Rogaland

Begge salgslag hadde bra kvanta denne uka, sjøl om rekelandingene i Rogaland gikk ned like mye som de gikk opp forrige uke. Men konsumfisklandingene fra Nordsjøen holdt seg stabilt på 50 tonn i Rogaland.

Hordafisk omsatte ca. 60 tonn notsei, 6 tonn tilført levende torsk

og 12 tonn diverse død fisk. Dessuten leverte «Hordagut», som vi har nevnt før, 90 tonn pigghå, og det kom inn ca. 10 tonn hå fra kystfiskerne i Hordaland og 5 tonn hå lokalt i Rogaland.

Godt vær og meget godt rekefiske på Sørlandskysten

Det var Skagerakfisk som fikk reka denne uka. Laget omsatte 18 tonn kokte og 15 tonn rå reker. Rekefisket er «kvoteregulert» på Sørlandskysten. Fiskerne får bare levere et visst kvantum kokt reke. Det blei også ilandført ca. 80 tonn diverse fisk.

Vanskelige driftsforhold gav små landinger i Fjordfisks distrikt

Det blei ingen stor uke for Fjordfisk. Laget omsatte 4 tonn kokte reker, 2 tonn rå reker, 35 tonn diverse konsumfisk, 7 tonn forfisk, 1 tonn kreps og 55 tonn sild.

«Tenholm», brødrene Gunnarsen fra Hvaler, er fortsatt i toppen av sildefiskerne. Fisket foregikk som i de foregående uker i Indre Oslofjord. Silda blir håva direkte. Det er ikke låssettingspåbud for øyeblikket.

LEIE AV SILDESNURPER TIL SILDEMERKING

Til merking av sild på strekningen Stad—Finnmark i tiden 17.4.—14.5. d.å., ønsker Fiskeridirektøren å leie en silde-snurper på ca. 80 til 100 fot med mannskap, notbruk, lettboat og utstyr for låssetting av sild.

Havforskningsinstituttet skal ha to mann om bord under toktet. Det forutsettes at mannskapet er behjelpelig med merking.

Tilbud med opplysninger om fartøy, sonar og ekkoloddutstyr, notbruk m.m. og leieforlangende basert på fri olje, sendes

Fiskeridirektøren, postboks 185, 5001 Bergen innen 10.3. d.å.

Mengde- og verdiutbyttet av det norske fisket i september 1977 og januar—september 1976 og 1977

Quantity and Value of the Norwegian Fisheries in September 1977 and January—September 1976 and 1977.

Fiskesorter og salgslag <i>Species and sales organizations</i>	Januar— sept. 1976		sept. 1977		Januar— sept. 1977		Av dette til Of which for						
	Tonn	1000 kr.	Tonn	1000 kr.	Tonn	1000 kr.	ising og fersk bruk fresh consumption	frysing freezing	henging drying	salting salting	hermetisering canning	oppmaling reduction	agn bait
Fiskesorter <i>Species</i> :	Tonn	1000 kr.	Tonn	1000 kr.	Tonn	1000 kr.	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn
Ål <i>Eel</i>	254	3 367	50	775	284	4 278	284	—	—	—	—	—	—
Strømsild og vassild <i>Silver smelt</i> ..	4	1	21	22	448	329	—	172	—	—	—	276	—
Lodde <i>Capelin</i>	1514651	481 321	181 959	69 743	1658053	565 163	—	7 985	—	—	—	1649996	72
Laks, sjøaure <i>Salmon, Sea trout</i> ..	16	489	0	0	22	735	18	4	—	—	—	—	—
Kveite <i>Halibut</i>	624	7 289	104	1 738	744	10 701	321	409	0	14	0	—	—
Blåkveite <i>Greenland halibut</i>	1 970	5 453	743	2 069	1 764	5 057	410	1 353	—	0	—	1	—
Rødspette <i>Plaice</i>	417	1 306	129	413	308	1 024	227	81	—	0	0	—	—
Annen flyndre <i>Other flatfish</i>	99	334	7	20	84	286	81	0	—	0	0	3	—
Brosme <i>Torsk</i>	12 946	42 510	1 400	4 622	11 131	35 725	986	36	1 838	8 256	15	—	—
Hyse <i>Haddock</i>	27 500	69 831	2 861	8 425	22 709	66 458	3 661	17 808	537	268	429	6	—
Torsk <i>Cod</i>	233 679	757 124	14 427	51 163	254 285	915 669	9 897	104 375	38 824	99 355	1 699	135	—
Øyepål <i>Norway pout</i>	175 015	60 154	8 551	2 822	108 484	43 572	—	—	—	—	—	108 484	—
Polartorsk <i>Polar cod</i>	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hvitling <i>Whiting</i>	81	127	3	5	62	113	60	2	0	0	0	—	—
Lyr <i>Pollack</i>	938	2 620	85	227	948	2 673	909	19	3	14	2	1	—
Kolmule <i>Blue whiting</i>	25 860	7 747	2	4	40 008	11 883	1	676	—	—	—	39 331	—
Sei <i>Saithe</i>	87 152	141 689	17 566	33 329	86 828	172 923	6 170	34 799	7 340	37 953	431	135	—
Lysing <i>Hake</i>	352	1 432	3	13	236	992	211	25	0	0	—	—	—
Blålange <i>Blue ling</i>	1 200	3 876	415	1 393	1 234	4 095	129	1	106	998	—	—	—
Lange <i>Ling</i>	14 775	64 300	1 324	5 953	13 508	59 131	3 516	38	1 352	8 593	9	—	—
Torskelever <i>Cod liver</i>	7 647	4 030	199	145	12 817	8 881	—	—	—	—	—	12 817	—
Seilever <i>Saithe liver</i>	394	150	61	34	226	132	—	—	—	—	—	226	—
Torskerogn <i>Cod roe</i>	2 937	7 137	1	1	5 026	15 843	638	615	—	241	568	2 964	—
Vintersild <i>Winter herring</i>	—	—	—	—	374	515	—	327	—	—	—	47	—
Feitsild <i>Fat herring</i>	409	1 429	1 607	6 522	1 937	7 502	87	926	—	836	1	69	18
Småsil <i>Small herring</i>	135	151	826	896	1 262	1 283	1	—	—	3	1 127	131	—
Fjordsild <i>Fjord herring</i>	2 303	5 384	483	1 476	2 058	6 113	1 858	—	—	200	—	—	—
Nordsjøsil <i>North Sea herring</i>	31 670	42 749	9	36	3 597	8 591	331	2 362	—	904	—	—	—
Sardinella	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brisling fra: <i>Sprat from</i> :													
Nordsjøen <i>The North Sea</i>	61 067	28 778	3	3	433	230	37	—	—	—	—	396	—
Norske fjorder <i>Norw. fjords</i>	6 177	11 818	871	1 148	8 775	16 093	35	—	—	80	7 659	1 000	1
Makrell <i>Mackerel</i>	211 331	161 130	45 313	39 678	171 035	150 670	3 879	28 324	—	62	231	135 855	4 684
Hestmakrell <i>Horse mackerel</i>	1 106	495	110	63	110	63	—	—	—	—	—	110	—
Pir <i>Young mackerel</i>	—	—	—	—	1	2	1	—	—	—	—	—	—
Makrellstørje <i>Tuna</i>	—	—	—	—	267	1 740	80	187	—	—	—	—	—
Størjelever <i>Tuna liver</i>	0	0	—	—	4	6	—	—	—	—	—	4	—
Tobis <i>Sandeel</i>	43 003	15 074	6 472	2 333	74 462	29 246	—	—	—	—	—	74 462	—
Uer <i>Redfish</i>	2 944	6 542	524	1 291	3 845	8 400	1 690	2 059	1	47	0	48	—
Steinbit <i>Catfish</i>	1 355	2 422	112	230	1 321	2 454	120	1 195	—	0	0	6	—
Hornkjel <i>Garfish</i>	0	0	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Breiflabb <i>Monk</i>	752	2 026	20	62	673	1 974	534	138	0	1	0	—	—
Pigghå <i>Picked dogfish</i>	6 641	16 692	2 162	6 005	7 030	18 775	4 673	2 357	—	0	—	—	—
Håbrann <i>Porbeagle</i>	164	972	12	69	42	261	—	42	—	—	—	—	—
Brunhai <i>Brown Shark</i>	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Sverdfisk <i>Swordfish</i>	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Diverse haiarter <i>Other shark</i>	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Skate, røkke <i>Skate, ray</i>	511	659	73	97	554	642	123	332	1	98	—	—	—
Krabbe, <i>Crab</i>	1 275	2 657	850	1 905	888	2 022	212	35	—	—	641	—	—
Hummer <i>Lobster</i>	22	1 043	1	23	24	1 105	24	—	—	—	—	—	—
Sjøkreps <i>Norway lobster</i>	25	333	0	8	9	217	8	—	—	—	1	—	—
Reke <i>Deep water prawn</i>	18 989	120 499	3 233	18 720	22 389	134 568	1 443	18 945	—	—	1 979	—	22
Akkar <i>Squid</i>	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hoder <i>Heads</i>	—	1 347	—	229	—	3 737	—	—	—	—	—	—	—
Tang og tare <i>Seaweed, dried</i>	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Annen torskfisk <i>Other cod species</i>	632	629	31	30	429	319	96	0	4	1	0	328	—
Annen fisk <i>Unclassified</i>	228	236	12	15	275	121	38	0	1	1	0	235	—
Annen lever <i>Other liver</i>	805	403	100	42	820	336	—	—	—	—	—	820	—
Annen rogn <i>Other roe</i>	643	2 942	11	80	883	4 032	444	326	—	84	6	23	—
I alt <i>Total</i>	2500696	2088697	292 746	263 875	2522706	2326680	43 233	225 953	50 007	158 009	14 798	2 025 909	4 797
Salgslag <i>Sales organizations</i> :													
Fjordfisk S/L	5 272	12 251	507	1 949	2 759	11 828	2 384	—	—	—	272	105	—
Skagerakfisk S/L	6 817	24 680	253	1 351	4 056	23 352	2 234	127	—	417	1 206	72	—
Rogaland Fiskesalgslag S/L	3 257	20 174	250	945	6 431	20 320	3 488	2 124	—	750	51	18	—
S/L Hordafisk	—	6 332	318	904	4 582	12 821	2 064	2 358	—	160	—	—	—
Sogn og Fjordane Fiskesalgslag ..	20 017	58 428	2 539	7 083	21 762	67 991	4 993	5 628	1 673	9 329	0	139	—
Sunnm. og Romsdal Fiskesalgslag ..	65 569	247 450	5 584	25 937	60 252	266 774	7 171	19 531	2 205	30 757	502	106	—
Norges Råfisklag	326 482	907 451	37 561	102 372	354 498	1088886	16 506	156 047	46 129	114 731	3 749	17 314	22
Norges Makrellag S/L	170 198	130 140	35 726	31 120	137 373	122 483	3 747	21 080	—	2	231	110 356	1 957
Håbrandfiskernes Salslag	161	955	12	68	42	253	—	42	—	—	—	—	—
Noregs Sildesalgslag	436 044	177 667	30 668	12 856	468 520	191 985	403	2 708	—	855	5 429	459 124	1
Feitsildfiskernes Salgslag	1464085	503 019	179 348	79 290	1461195	519 439	184	16 308	—	1 028	3 358	1437500	2 817
Omsatt utenom salgslagene	182	150	—	—	1236	548	59	—	—	—	—	1 177	—
I alt <i>Total</i>	2500696	2088697	292 746	263 875	2522706	2326680	43 233	225 953	50 007	158 009	14 798	2 025 909	4 797

¹ Av dette 11 909 tonn til dyrefor. Of which 11 909 tons used as animal feedingstuffs.

LOVER OG FORSKRIFTER

ENDRINGER I KGL. RESOLUSJON AV 25. JUNI 1971 OM FORSKRIFTER OM ADGANG TIL Å FISKE MED TRÅL INNEFOR FISKERIGRENSEN.

Ved Kgl. res. av 13. d.m. er det bestemt:

I.

I forskrifter om fiske med trål av 25. juni 1971 gjøres følgende endring:

1. § 5 skal i tiden til og med 15. oktober 1979 lyde: I området mellom 6 og 12 n.mil fra grunnlinjene er det i Finnmark fylke tillatt å fiske med trål hele året. Denne tillatelse gjelder ikke i området mellom 6 og 8 n.mil. fra meridianen 22°20' o.l. til 23°40' o.l. i tiden fra og med 1. oktober til og med 15. april.

Heller ikke gjelder denne tillatelse i tiden fra og med 1. april til og med 15. oktober innenfor et område begrenset av en rett linje fra 70°35,6' n.br. og 31°12,5' o.l. til 70°37' n.br. og 31°18,5' o.l., derfra langs en rett linje til 70°51,1' n.br. og 30°31' o.l., derfra i rett linje til 70°47,6' n.br. og 30°21,4' o.l. og derfra i rett linje til førstnevnte posisjon.

I Finnmark fylke er det i området mellom 4 og 6 n.mil. fra grunnlinjene tillatt å fiske med trål i tiden fra og med 15. mars til og med 30. september. I området mellom 4 og 6 n.mil fra meridianen 22°20' o.l. til 23°40' o.l. er det dog bare tillatt å fiske med trål i tiden fra og med 16. april til og med 30. september.

2. § 5 skal fra og med 16. oktober 1979 lyde:

I området mellom 6 og 12 n.mil fra grunnlinjene er det i Finnmark fylke tillatt å fiske med trål hele året. I Finnmark fylke er det i området mellom 4 og 6 n.mil fra grunnlinjene tillatt å fiske med trål i tiden fra og med 15. mars til og med 30. september.

3. § 7 (ny) skal lyde:

Ved anvendelse av disse forskrifter trekkes fylkesgrensen mellom Troms og Finnmark innenfor 12 n.mil av grunnlinjen fra et punkt i Kvænangenfjorden. Dette punktet ligger midt på rettlinjen fra Svartskjær lil Skuta på nordøst-

hjørnet av Arnøya (sjøkart nr. 93, 1965) i posisjon 70°14,2' n.br. 21°01' o.l. Fra nevnte posisjon trekkes en rett linje, rettvissende 340°, loddrett på 12 n.mils grensen til et punkt i posisjon 70°42,4' n.br., 20°31' o.l. (sjøkart nr. 322, 1968).

II.

Disse forskrifter trer i kraft straks.

FORSKRIFTER OM TORSKEFISKET MED LINE, SNØRE, GARN OG SNURREVAD I MØRE OG ROMSDAL FYLKE INNEFOR GRUNNLINJEN I DEN TID OG FOR DE OMRÅDER OPPSYN ER SATT.

I medhold av §§ 4 og 6 i lov av 17. juni 1955 om saltvannsfiskerierne og kgl. resolusjon av 17. januar 1964 har Fiskeridepartementet den 18. januar 1978 bestemt:

§ 1.

Fartøyer som skal delta i vinter- og vårtorskefiskerierne i Møre og Romsdal fylke innenfor grunnlinjen i den tid og for de områder oppsyn er satt, skal meldes til oppsynet på fartøyet's hjemsted eller i det distrikt hvor fisket forutsettes drevet. Eier og hovedsmann har plikt til å sørge for innmelding.

På steder der et og samme fiskefelt strekker seg ut og forbi grunnlinjen slik at feltet dekker områder på begge sider av grunnlinjen på en slik måte at det er naturlig å betrakte feltet som en enhet, gjelder forskriftene for hele feltet.

§ 2.

Setting av faststående redskaper kan ikke påbegynnes før kl. 1300.

Settingen skal foregå fra sektoren sydvest/vest mot nordost/ost eller den motsatte veg.

Under settingen skal fartøyet føre en sort kule eller annet godt synlig signal over fartøyet's baug.

Settingen skal være avsluttet senest kl. 1700.

§ 3.

Trekking av faststående redskaper må ikke påbegynnes før følgende klokkeslett:

Fra oppsynet blir satt til 15. februar kl. 0800.

Fra og med 16. februar til 28. (29.) februar kl. 0730.

Fra og med 1. mars til 15. mars kl. 0700.
Fra og med 16. mars til oppsynet heves kl. 0600.

§ 4.

Garn- og linesettinger skal være forsvarlig merket med bøyer med flagg og om nødvendig med lys. Ilene på settingenes sør- og vestende skal ha toflagg bøye og ilene på nord- og østenden enflagg bøye.

Bøyer og redskaper skal være merket med farkostens registreringsmerke.

§ 5.

Garnsettingen skal være forsvarlig forankret med dregg på minst 20 kg eller anker på minst 30 kg.

I fjorder og helt innelukket farvann, skal likevel stein til ilefest være tillatt.

§ 6.

Alle båter har plikt til å trekke sine garn og liner hver dag unntatt på søndager, ved værhindring og ved havari på båt eller motor.

Det er tillatt å bruke snurrevad på garn og linefelter etter hvert som feltene blir ledige etter trekking og frem til ny setting dersom det ikke er satt forbud mot bruk av snurrevad i vedkommende område. Snurrevadbåtene har plikt til å ta nødvendige forholdsregler for å hindre at deres redskaper kommer i berøring med faststående redskaper.

§ 7.

Snørefiske er tillatt på alle felter, men de som fisker med snøre skal unngå skade på garnredskaper. Snørefiske har vikeplikt i settetiden for faststående redskaper.

§ 8.

Fiskefartøyer og båter skal forlate fiskefeltene senest en time etter at fyrene er tent.

§ 9.

Det er forbudt å sette eller trekke redskaper fra kl. 1700 lørdag og dag før helligdag til kl. 2400 søn.- og eller helligdag — 2. påskedag unntatt. Dette forbud gjelder også sportsfiske med line og garn.

§ 10.

Disse forskrifter trer i kraft straks og gjelder fram til 31. desember 1978.

FORBUD MOT Å BRUKE SNURPENOT TIL ANNET ENN FANGST AV SILD, BRISLING, MAKRELL OG LODDE I SKJØRAFJORDEN, BRANDSFJORDEN OG VED INNTIAN I SØR-TRØNDELAG FYLKE.

Fiskeridepartementet har i medhold av § 4 i lov av 17. juni 1955 om saltvannsfiskeriene og kongelig resolusjon av 17. januar 1964 den 17. januar 1978 bestemt:

I.

Det er forbudt å bruke snurpenot til annet enn fangst av sild, brisling, makrell eller lodde i følgende områder i Sør-Trøndelag og til følgende tider:

1. Skjørafjorden, innenfor en linje trukket fra Sydskjærskjæret i Stoksund kommune til Gjeisnesset i Roan kommune i tiden fra og med 1. februar til og med 30. april.

2. Brandsfjorden i Roan kommune, innenfor en linje trukket fra Kvitormen til Kvithammeren i tiden fra og med 1. februar til og med 30. april.

3. Ved Inntian i Frøya kommune, innenfor en rett linje fra Helskjærflua jernsøyle rettviseende 115° til 63°44,2' N 9° O, derfra rettviseende 225° til 63° 41,8' N 8°54,5' O, og derfra til Meholmen lykt, i tiden fra og med 15.12. til og med 31.1. mellom kl. 1500 og kl. 1000 og fra og med 1.2. til og med 15.3. mellom kl. 1600 og kl. 1000.

II.

Disse forskrifter trer i kraft straks og gjelder til 31. desember 1979. Samtidig oppheves Fiskeridepartementets bestemmelse av 8. januar 1974 om forbud mot å bruke snurpenot til annet enn fangst av sild, brisling, makrell og lodde i Skjørafjorden og Brandsfjorden i Sør-Trøndelag fylke.

FORSKRIFTER OM FORBUD MOT SNURPENOT OG SNURREVAD I ØRLAND KOMMUNE I SØR-TRØNDELAG.

Fiskeridepartementet har i medhold av § 4 i lov om saltvannsfiskeriene og kongelig resolusjon av 17. januar 1964 den 17. januar 1978 bestemt:

I.

Det er forbudt å bruke snurpenot og snurrevad i følgende områder og tidsrom i Ørland kommune, Sør-Trøndelag fylke:

1. Storfosenvågen, innenfor en linje

trukket fra Bukhalleren til Palsaren og derfra til Purkholmen hele året.

2. Ved Garten, innenfor en linje fra Rønsholmen rettviseende 270° til 63°39,1' N 9°30,3' O, derfra rettviseende 207° til Kanvasskjær jernsøyle, og derfra rettviseende 86° til øya Garten, hele året mellom solnedgang og soloppgang.

II.

Disse forskrifter trer i kraft straks og gjelder til 31. desember 1979. Samtidig oppheves Fiskeridepartementets bestemmelse av 8. januar 1974 om forbud mot bruk av snurrevad og snurpenot i Storfosenvågen i Sør-Trøndelag fylke.

FORSKRIFTER OM BRUK AV SILDESNURPENOT I NORDLAND FYLKE.

I medhold av § 37 i lov av 25. juni 1938 om sild- og brislingfiskeriene og kgl. resolusjon av 17. januar 1964 har Fiskeridepartementet den 17. januar 1978 bestemt:

I.

Det er forbudt å bruke sildesnurpenot i følgende områder i Nordland fylke:

1. Bellkjosen, Steigen kommune, sjøkart nr. 227, innenfor en rett linje trukket fra Håkjerringneset til Ørnesodden.

2. Hestsundet (sundet mellom Tjøtta og Offersøy), Alstahaug kommune, sjøkart nr. 57, innenfor en rett linje trukket fra jernsøylen som ligger nærmest nordre odde av Tjøtta (Svinnestangen) rettviseende 333° til Offersøy.

3. Alsvågen, Tomma, Nesna kommune, sjøkart nr. 59, innenfor en rett linje trukket fra Alsvågen lykt i østlig retning til jernsøylen ved sørvestre odde på Alsøy.

II.

Disse forskrifter trer i kraft straks og gjelder til 31. desember 1980.

LOFOTFISKET 1978 (Oppsynsdistriktet) pr. 5. februar 1978.

Uken:	
Fangst, tonn	2 652
Fiskevekt	2,5—4,2
Kg fisk pr. hl lever	880—1 400
Transport	51
Antall farkoster	560
Antal mann	1 497

Total pr. 5/2	
Henging tonn	—
Salting «	1 702
Salting til filet «	191
Fersk «	226
Frysing, rund «	93
Frysing, filet «	439
Hermetikk «	1
Damptran hl	58
Lever til an.anv. «	21
Rogn, skarpsaltet «	—
« sukkersaltet «	664
« fersk «	134
« frysing «	54
« hermetikk «	3
« dyrefor «	—

Pr. 5/2 - 1978	2 652
Pr. 6/2 - 1977	1 867
Pr. 8/2 - 1976	1 141
Pr. 9/2 - 1975	742
Pr. 3/2 - 1974	615
Pr. 3/2 - 1973	2 064
Pr. 5/2 - 1972	6 971
Pr. 6/2 - 1971	4 846
Pr. 7/2 - 1970	4 433
Pr. 8/2 - 1969	4 484

Boka vi har venta på
 Bj. Skumsvoll: **Kunsten a blinde, montere, bruke og bøte fliskegarn.** Kun postordre fra H. Johnsens eftf. Postboks 74, Smestad, Oslo 3. Pris kr. 90 + omk. kr. 10 (i oppkrav 20). Postgirok. 511 49 05.

EGERSUND
Trålverksted A/s
 4371 EGERSUND
TAU-WIRE-NOT OG TRÅL
 Telefon: Verkstedet (044) 91 695 - (044) 91 520
 Kontor: (044) 91 219

MELDINGER FRA FISKERIDIREKTØREN

«MIDLERTIDIG ERSTATNINGS- ORDNING FOR SKADE PÅ FISKEREDSKAP M.V. SOM FØLGE AV OLJEVIRKSOMHETEN PÅ KONTINENTALSOKKELEN.

1. Fristen for innmelding av skade er forlenget fra 3 til 6 uker. Fakturakopier el.l. kan om nødvendig ettersendes.

2. Det er foretatt en viss omarbeiding av skjemaet for erstatningssøknader. Det omarbeidede skjema fåes hos fiskerisjef/fiskeriretleder og tas i bruk straks. Gamle skjemaer makuleres.

Som vedlegg til søknadsskjema skal det heretter vedlegges kopi/utskrift av dekkdagbok da skaden inntraff. Kopi/utskrift må dekke eventuelle foregående og påfølgende tråltrekk.

Gjenstander som kommer opp med redskapet og som kan tenkes å føre til identifisering av skadevolder må tas vare på. Eventuelle merker el.l. på gjenstanden angis på skjemaet.

En minner for øvrig om at hvis det er klart hvem som er skadevolder, kan skadelidte henvende seg direkte til denne. Skadelidte vil da ha mulighet til også å få erstatning for tapt fangst-tid.»

NORSK FISKE OG FANGST I BARENTSHAVET.

Midlertidig grense for sovjetisk fiskeri-jurisdiksjon overfor norske fartøyer.

I Varangerfjorden fra Grense Jakobselv trekkes rette linjer mellom følgende posisjoner:

1. N 69°58,8'	E 31°06,4'
2. N 70°07,3'	E 31°30,4'
3. N 70°11,9'	E 31°46,0'
4. N 70°16,5'	E 32°04,6'

Fra posisjon 4 går grensene midlertidig rett nordover til koordinat nr. 5, N 70°40,0' E 32°04,6'. Fra denne posisjon går grensen i østlig retning til N 70°50' E 36°30'.

Grensen går videre rett nordover til N 72°50' E 36°30'. Fra denne posisjon går grensen for sovjetisk fiskerijurisdiksjon først sørøst-over og deretter i nord-

lig retning i en avstand av 200 n.mil fra den sovjetiske kyst. Eksakte posisjoner er foreløpig ikke offentliggjort.

REDEGJØRELSE OM BESTEMMEL- SENE OM HELLIGDAGSFREDNING I FISKERILOVGIVNINGEN.

De alminnelige bestemmelser om helligdagsfredning under saltvannsfiskeriene er inntatt i § 6 i lov av 17. juni 1955 og i § 60 i lov av 25. juni om sild- og brislingfiskeriene.

Ifølge § 6 i lov om saltvannsfiskeriene er det under fiske innenfor den norske fiskerigrense (12 n.mil) og under fisket ved Vest-Grønland forbudt å sette og trekke fiskeredskaper og å ta opp fisk av not fra midnatt til midnatt på søn- og helligdager. Denne bestemmelse gjelder for alle fiskearter unntatt sild og brisling og laks og sjøørret. De mest aktuelle fiskearter som helligdagsfredningen etter saltvannsfiskerilovens § 6 gjelder for er: torsk, sei, hyse, uer, kveite, blåkveite, brosme, blålange, lange, pigghå, håbrann, øyepål, tobis, lodde, makrell og størje m.v.

For makrellfisket og størjefisket er det midlertidig bestemt at helligdagsfredningen også skal gjelde utenfor fiskerigrensen, jfr. Kronprinsregentens resolusjon av 21. juni 1956 og kongelig resolusjon av 25. april 1958. Etter sistnevnte bestemmelse skal helligdagsfredningen også gjelde 2. påskedag under makrellfisket.

I nærmere bestemte tider og på nærmere bestemte områder utenfor Nord-Norge mellom 4—12 n.mil hvor det er tillatt å fiske med trål gjelder helligdagsfredningen ikke annet fiske enn fiske etter lodde, jfr. kongelig resolusjon av 25. juni 1971 med senere endringer.

For **loddefisket** gjelder således helligdagsfredningen i alle områder innenfor fiskerigrensen uten begrensning. Det vises spesielt til bestemmelsen om at det er forbudt å sette og trekke fiskeredskap på søn- og helligdager. Under loddefisket må således redskapet (not eller trål) være **tatt om bord** senest kl. 24.00 på lørdager (eller andre dager før helligdager). I tillegg er det ved forskrift av 23. desember 1977 om regulering av fiske med faststående redskaper og trål eller snurpenot under loddefisket bestemt at det ikke er tillatt å begynne utsetting av snurpenot senere enn kl. 22.00 dagen før søn- og helligdag.

Under sild- og brislingfiskeriene gjelder sildelovens bestemmelser om hel-

ligdagsfredning, jfr. lovens § 60, som bl.a. bestemmer at det ikke er tillatt å begynne **utsettelse** av snurpenot senere enn kl. 22.00 dagen før søn- og helligdager.

NORSK FISKE OG FANGST I SOVJETISK SONE I BARENTSHAVET I 1978.

Inntil 1.7.1978 kan norske fartøyer drive fiske i sovjetisk økonomisk sone i Barentshavet uten sovjetisk lisens. Melding om innsending av lisenssøknader vil bli sendt ut senere.

Norske fartøyer som ikke var påmeldt for fiske og fangst i sovjetisk sone i 1977 og 1. kvartal av 1978 (J. 64/77 og J. 133/77) og som ønsker å delta i fangst eller fiske i dette området i 2. kvartal av 1978, bes snarest sende melding om dette til Fiskeridirektøren, Postboks 185, 5001, Bergen.

FORSKRIFTER OM SNURREVADFISKE I LOFOTEN OPPSYNSDISTRIKT.

En viser til Fiskeridirektørens melding J. 12/77 som omhandler forskrifter om snurrevadfiske i Lofoten oppsynsdistrikt.

I en fotnote på meldingen er anført at Fiskeridirektoratets kontrollverk i Nordland distrikt, Svolvær, vil foreta kontrollmåling av størrelsen av snurrevad som nyttes under Lofotfisket. Kontrollen omfatter også måling av maskevidden i redskapet.

Fiskeridirektøren vil på ny henstille til de fiskere som skal drive med dette redskap under lofotfisket å få sine redskaper kontrollert før de tar til med fisket, enten ved henvendelse til Kontrollverkets distriktskontor i Svolvær eller til den kontrollstasjon som passer best for vedkommende fisker.

Det vil også under selve Lofotseongen bli foretatt stikkprøver av netene.

LISENSAVGIFT FOR FISKE I KANADISK SONE.

Kanadiske myndigheter har innført følgende lisensavgiftsordning med virkning fra 1.1.1978:

Lisensavgiftsordningen omfatter utenlandske fiskefartøyer og fartøyer knyttet til fiske i kanadisk sone. Avgiften har to elementer:

1. Årlig avgift for adgang til sonen på 1 Can. \$ pr. fartøyet BRT.
2. Fiskeavgift på 8 Can. cent pr. BRT.

pr. dag på fiskefeltet i sonen for alle fartøy som lisensieres for fiske eller for foredling av fisk.

I fremtiden vil alle lisensavgifter måtte innbetales samtidig som en sender inn søknad om kanadisk lisens. Lisensavgiften må da beregnes på grunnlag av antall dager på feltet som det søkes lisensiering for.

På grunnlag av tidspunktet for innføring av denne ordningen vil ikke lisens som blir utstedt for perioden 1. januar til 31. mars måtte betales fullt ut før 31. mars. For perioden etter 31. mars vil imidlertid innbetaling av lisensavgift finne sted samtidig som en søker om lisens. Lisens vil heller ikke bli utstedt dersom avgiften for perioden 1. januar—31. mars ikke er betalt.

I tillegg kan fartøy som fisker i kanadisk sone bli pålagt å holde en representant for de kanadiske myndigheter om bord og å dekke utgiftene ved dette. Det ventes at utgiftene vil beløpe seg til minst 125 \$ pr. dag.

Eneste unntak fra bestemmelsene om lisensieringsavgift er fiskeriforskningsfartøy som deltar i felles forskningsprogram godkjent av kanadiske myndigheter.

FORELØPIG ORDNING FOR NORSK FISKE I EF-SONEN.

Etter den midlertidige ordning som nå er etablert mellom EF og Norge, kan følgende opplyses om fisket i EF-sonen i begynnelsen av 1978:

a) Det norske fisket kan inntil videre fortsette i EF-sonen som i 1977 med følgende tilleggsbestemmelser:

b) Silde.

Sildeforbudet både i EF-sonen og norsk sone i Nordsjøen er forlenget inntil videre.

I området vest for 4° v.l. er den norske kvoten for januar og februar 2 500 tonn.

c) Makrell.

I området vest for 4° v.l. er den norske kvoten for januar og februar 1978 ca. 4 000 tonn. Kvantumet kan nyttes både til konsum og oppmaling. Gjeldende turkvoteregulering er imidlertid opphevet. Oppmalingsfisket i Nordsjøen er forbudt både i EF-sonen og i norsk sone. Fisket til konsum reguleres av salgslagene.

d) Brisling.

Det norske fiske etter brisling i EF-sonen kan fortsette.

e) Grønland.

Rekefisket ved Vest-Grønland (inkl. canadisk sone) er begrenset til 2 000 tonn i 1. kvartal 1978.

Så snart det er avtalt en årskvote med EF tar fiskerimyndighetene sikte på å etablere årskvoter for hvert fartøy. Fangster i 1. kvartal 1978 belastes årskvoten. Torskefisket ved Vest-Grønland er fortsatt forbudt. Rekefisket ved Øst-Grønland utenfor 12 mils grensen er tillatt. Melding om torskefisket ved Øst-Grønland vil bli utsendt senere.

FØRING AV FANGSTDAGBOK OG MIDLERTIDIGE REGLER FOR FANGSTRAPPORTERING VED FISKE I OMRÅDER AV BARENTSHAVET SOM STØTER OPP TIL KYSTEN AV SOVJETUNIONEN.

En viser til Fiskeridirektørens meldinger J. 75/77 og J. 4/78.

Med henvisning til fastsettelsen av den midlertidige grense for det området hvor Sovjet utøver fiskerijurisdiksjon overfor norske fartøyer, skal en i denne melding gjengi de regler som gjelder for rapportering av fangst og føring av fangst dagbok i dette området (nedenfor kalt det sovjetiske rapporteringsområdet).

Den midlertidige grensen for sovjetisk fiskerijurisdiksjon og norsk rapporteringsplikt for fiske og fangst trekkes i Varangerfjorden fra Grense Jakobselv i rette linjer mellom følgende posisjoner (posisjonslisten her erstatter posisjonene i J. 4/78):

N 69°58' 43,74"	E 31°06' 42,41"
N 70°07' 13,51"	E 31°30' 46,55"
N 70° 11,9'	E 31° 46,0'
N 70° 16,5'	E 32° 04,6'

Fra denne posisjonen går grensen midlertidig rett nordover til N 70°40,0' E 32°04,6'. Fra denne posisjon går grensen i østlig retning til N 70°50' E 36°30'. Grensen går videre rett nordover til N 72°50' E 36°30'. Herfra går grensen for sovjetisk fiskerijurisdiksjon først sørøstover og deretter i nordlig retning i en avstand av 200 n.mil fra den sovjetiske kyst. Denne grensen er vist på kartet som også viser de statistikkruiter og deler av statistikkruiter som faller i det sovjetiske rapporteringsområdet (syd og øst for den stiplede linjen).

Fangst dagbok.

Alle fartøyer som er registrert for fiske i det sovjetiske rapporteringsområdet skal ha fått tilsendt fangst dagbok fra Fiskeridirektoratet (unntatt torsketrålerne over 200 BRT som må bruke de vanlige fangst dagbøkene). Når fangst dagboken er utskrevet må fartøyet selv skaffe en ny ved å henvende seg til fiskerisjefene eller Fiskeridirektoratet. Det er nødvendig at fangst dagboken føres nøyaktig på hele turen, også når fartøyet oppholder seg utenfor sovjetisk rapporteringsområde. Fartøyene må ta vare på boken, også etter at fisket i sovjetisk rapporteringsområde er avsluttet. Trålere over 200 BRT skal som ellers sende kopiarkene til Fiskeridirektoratet. Andre fartøyer vil senere kunne få pålegg om å sende inn kopiarkene.

Fangstrapportering.

De norske fartøyene som er registrert for fiske i sovjetisk rapporteringsområde er delt inn i 3 grupper:

- Loddefartøyer.
- Fartøyer som leverer fangsten til Norges Råfisklag med unntak av trålere over 250 BRT.
- Trålere over 250 BRT, samt fartøyer som ikke måtte falle inn under a) eller b).

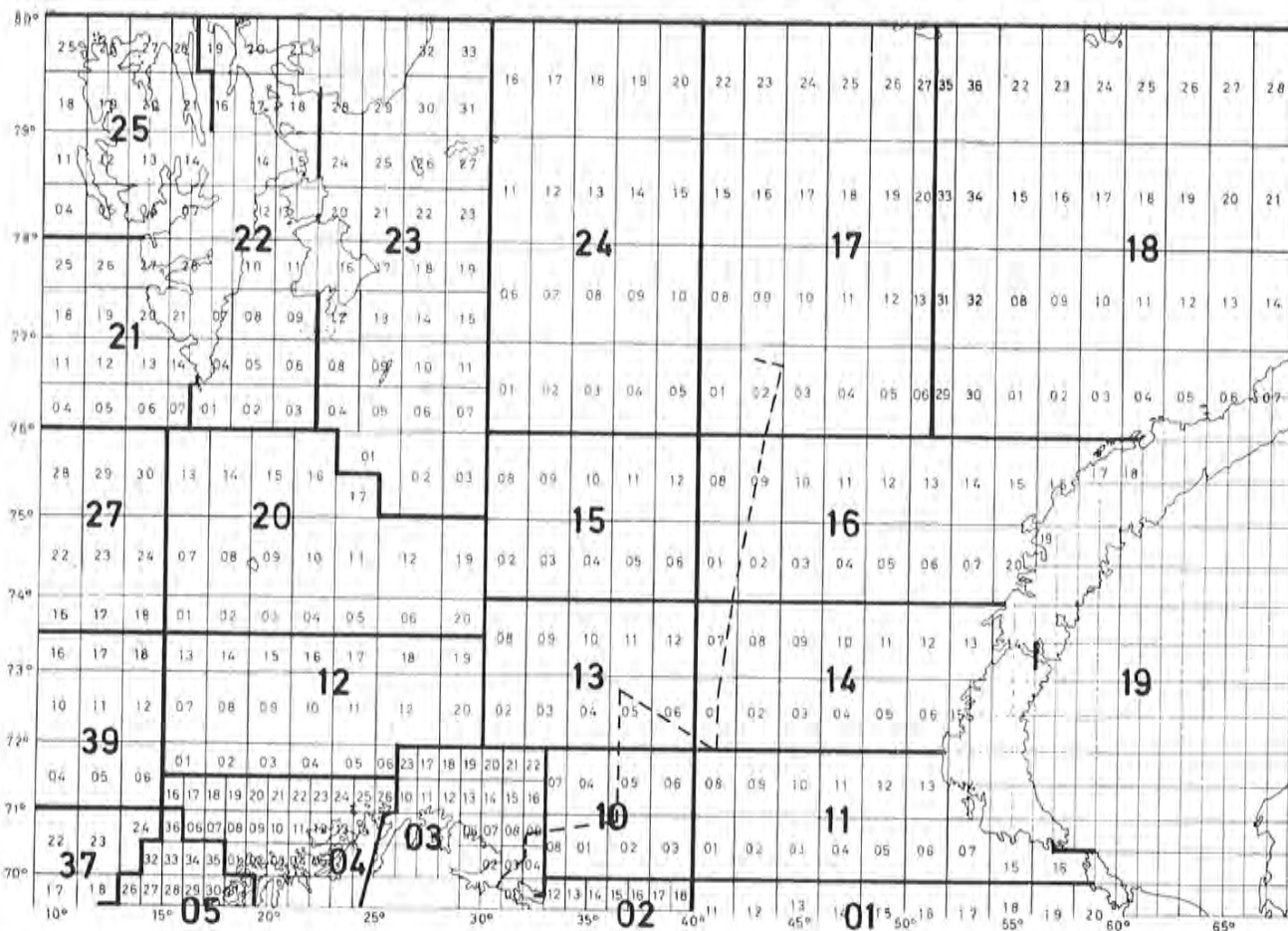
Fartøyer i gruppe a).

Loddefartøyene skal gi de opplysninger Sovjetunionen forlanger til Feitsildfiskernes Salgslag samtidig som de melder inn fangstene. Laget vil sende de mottatte opplysningene videre til de sovjetiske myndigheter med kopi til Fiskeridirektoratet. Følgende opplysninger skal gis til Feitsildfiskernes Salgslag:

- Radiokallesignal og registreringsmerke.
- Dato da fisket i sovjetisk rapporteringsområde ble avsluttet.
- Rute hvor fisket i sovjetisk rapporteringsområde ble avsluttet. (Med rute menes de statistikkområder som Feitsildfiskernes Salgslag benytter ved fangstinnmelding).
- Fangst i hl i sovjetisk rapporteringsområde på denne turen.
- Dato da en på denne turen gikk inn i sovjetisk rapporteringsområde.

Fartøyer under gruppe b)

gir de nødvendige opplysninger til fiskekjøper ved levering av fangsten. Opplysningene sendes til Norges Råfisklag

som videreformidler opplysningene til de sovjetiske myndigheter med kopi til Fiskeridirektoratet. Følgende opplysninger skal gis til fiskekjøper:

1. Radiokallesignal og registreringsmerke.
2. Dato da fisket i sovjetisk rapporteringsområde ble avsluttet.
3. Posisjon hvor fisket i sovjetisk rapporteringsområde ble avsluttet.
4. Fangst i kg rund vekt i sovjetisk rapporteringsområde på denne turen, fordelt på fiskearter.
5. Dato da en på denne turen gikk inn i sovjetisk rapporteringsområde.

Fartøyer under gruppe c).

Trålere over 250 BRT samt fartøyer som ikke måtte falle inn under a) eller b), f.eks. fartøyer som leverer fangsten til et fiskesalgslag i Sør-Norge, skal ukentlig sende inn opplysninger på norsk via kystradiostasjon til:

Sevryba
Murmansk
Telex nr. 192 SRMF/MRM/SU
(Via Oslo 000)

med kopi til:

Fiskeridirektoratet
Bergen
Telex nr. 42151.

Opplysningene som disse fartøyene skal sende er:

1. Radiokallesignal, registreringsmerke og nasjonalitet.
2. Dato da opplysningene sendes.
3. Posisjon i det meldingen sendes.
4. Fangst i sovjetisk rapporteringsområde i kg rund vekt etter fiskeslag, samlet siden ankomst i sovjetisk rapporteringsområde på denne turen.
5. Dato da en på denne turen gikk inn i sovjetisk rapporteringsområde.

De fleste ferskfisktrålerne vil vanligvis ha så korte turer at det er tilstrekkelig å sende én melding ved avslutning

av turen. Fartøyer som er ute på lengre turer må imidlertid sende melding ukentlig hvor siste ukes fangst er lagt til det en tidligere på denne turen har fisket i sovjetisk rapporteringsområde.

Nedenfor er gitt et eksempel på hvorledes meldingen bør settes opp. Opplysningene, adskilt med skråstreker, gis i samme rekkefølge som under de 5 punktene ovenfor:
LMQO/F32NK/Norsk/20.7/7010N40200/
Tor 45 000/hys 2 000/Uer 700/sei 200/
13.7/

Navnet på fiskeartene kan skrives på norsk og fullt ut, eller forkortes til de tre første bokstaver som i eksemplet foran.

En vil påpeke viktigheten av at rapporteringsplikten overholdes nøye, samt at kopi av fangtrapportene sendes Fiskeridirektoratet.

Denne melding erstatter J. 75/77.

Fisk brakt i land i tiden 1. januar — 29. januar 1978 i distriktene til følgende salgslag

Fiskesort	I uken 16-22/1 1978	I uken 22-29/1 1978	I alt pr. 29/1 1978	Anvendt til					
				Fersk Tonn	Frysing Tonn	Salting Tonn	Hengt Tonn	Herm. Tonn	Oppm. Tonn
<i>Sunnmøre og Romsdal</i>									
<i>fiskesalgslag</i>									
Torsk	30	1 200	1 250	75	1 175	—	—	—	—
Sei	500	1 070	1 650	355	635	660	—	—	—
Lange	10	30	40	10	—	30	—	—	—
Blålange	—	10	10	—	—	10	—	—	—
Brosme	10	40	50	10	—	40	—	—	—
Hyse	20	30	60	40	20	—	—	—	—
Pigghå	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Steinbit	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kveite	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Flyndre	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Uer	—	10	10	10	—	—	—	—	—
Lyr	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Reke	—	40	40	—	40	—	—	—	—
Krabbe	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Annen fisk ...	—	10	10	—	10	—	—	—	—
I alt	570	2 440	3 120	500	1 880	740	—	—	—

<i>Sogn og Fjordane</i>									
<i>fiskesalgslag</i>									
Torsk	5	15	20	20	—	—	—	—	—
Sei	596	600	1 196	35	320	841	—	—	—
Lyr	4	4	8	8	—	—	—	—	—
Lange	6	10	16	—	—	16	—	—	—
Brosme	10	25	35	—	—	35	—	—	—
Hyse	2	7	9	9	—	—	—	—	—
Pigghå	15	245	260	260	—	—	—	—	—
Hummer	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Krabbe	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Makrellstørje..	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Annen fisk ...	5	6	—	—	10	—	—	—	1
I alt	643	912	1 555	332	330	892	—	—	1

<i>Rogaland</i>									
<i>fiskesalgslag S/L</i>									
Torsk	5	4	16	16	—	—	—	—	—
Sei	16	29	80	68	12	—	—	—	—
Lyr	3	1	9	9	—	—	—	—	—
Lange	2	3	7	7	—	—	—	—	—
Brosme	1	1	2	2	—	—	—	—	—
Hyse	2	3	8	8	—	—	—	—	—
Flyndre	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	14	6	49	49	—	—	—	—	—
Skate	—	1	1	1	—	—	—	—	—
Ål	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Reke	11	19	32	32	—	—	—	—	—
Hummer	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Krabbe	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Annen fisk ...	10	13	35	35	—	—	—	—	—
I alt	64	80	239	227	12	—	—	—	—

<i>Skagerakfisk S/L</i>									
Torsk	20	17	48	40	4	4	—	—	—
Sei	5	15	21	15	4	2	—	—	—
Lyr	4	5	10	9	1	—	—	—	—
Lange	3	3	7	3	—	4	—	—	—
Hyse	4	3	8	7	1	—	—	—	—
Pigghå	5	2	12	12	—	—	—	—	—
Flyndre	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Reke	20	24	48	18	2	—	—	—	28
Ål	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hummer	—	—	1	1	—	—	—	—	—
Annen fisk ...	8	11	24	24	—	—	—	—	—
I alt	69	80	179	129	12	10	—	—	28

Skagerakfisk S/L pr. 22/1

Handbrakt fisk i Norges Råfisklags distrikt i tiden 1. januar-22. januar 1978 etter innkomne slutt-sedler. Tonn råfiskvekt.

(Tilvirket fisk er omregnet til råfiskvekt. Biprodukter er ikke med i tallene).

	I tiden 9-15/1	I uke 16-22/1	I alt pr. 22/1 1978	Anvendt til:						
				Fersk	Frys.	Salt	Hengt	Herm.	Fôr	Opp- maling
<i>Prissone 1, 2. Finnmark¹</i>										
Torsk	207	903	1 159	91	765	289	11	1	2	—
Sei	4	42	49	—	38	10	1	—	—	—
Brosme	1	8	10	—	1	9	—	—	—	—
Hyse	22	250	276	23	243	10	—	—	—	—
Kveite	5	9	15	12	3	—	—	—	—	—
Rødspette	1	—	1	1	—	—	—	—	—	—
Blåkveite	—	2	2	—	2	—	—	—	—	—
Uer	2	4	7	1	6	—	—	—	—	—
Steinbit	—	5	5	—	5	—	—	—	—	—
Reke	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Annen fisk	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
I alt	242	1 223	1 524	128	1 063	318	12	1	2	—
<i>Prissone 3. Troms²</i>										
Torsk	145	1 633	1 922	51	240	1 628	3	—	—	—
Sei	8	77	92	—	23	69	—	—	—	—
Brosme	1	20	23	—	—	23	—	—	—	—
Hyse	2	113	116	30	79	6	1	—	—	—
Kveite	1	4	6	6	—	—	—	—	—	—
Rødspette	—	1	1	1	—	—	—	—	—	—
Blåkveite	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Uer	2	15	19	9	10	—	—	—	—	—
Steinbit	—	1	1	—	1	—	—	—	—	—
Reke	7	13	22	—	22	—	—	—	—	—
Annen fisk	2	1	3	—	—	1	—	—	—	2
I alt	168	1 878	2 205	97	375	1 727	4	—	2	—
<i>Prissone 4, 5, 6. Nordland³</i>										
Torsk	211	528	1 140	258	288	574	12	8	—	—
Sei	48	93	206	23	15	165	1	2	—	—
Brosme	7	15	47	1	—	42	4	—	—	—
Hyse	27	58	153	56	93	1	1	2	—	—
Kveite	2	2	14	14	—	—	—	—	—	—
Rødspette	—	1	3	3	—	—	—	—	—	—
Blåkveite	—	—	7	—	7	—	—	—	—	—
Uer	4	10	25	13	12	—	—	—	—	—
Steinbit	—	—	4	—	4	—	—	—	—	—
Kvitlange	—	1	1	—	—	1	—	—	—	—
Reke	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Krabbe	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Annen fisk	8	10	32	4	8	16	—	—	—	4
I alt	307	718	1 632	372	427	799	18	12	—	5
<i>Prissone 7, 8. Trøndelag⁴</i>										
Torsk	16	25	46	46	—	—	—	—	—	—
Sei	1	13	17	4	—	12	1	—	—	—
Lange	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brosme	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hyse	6	3	10	10	—	—	—	—	—	—
Kveite	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Uer	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Reke	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Krabbe	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hummer	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Annen fisk	1	1	2	2	—	—	—	—	—	—
I alt	24	42	75	62	—	12	1	—	—	—
<i>Prissone 9. Nordmøre⁵</i>										
Torsk	9	20	35	34	—	1	—	—	—	—
Sei	1	66	68	10	—	—	—	—	—	—
Lyr	1	1	3	3	—	58	—	1	—	—
Lange	—	2	2	1	—	1	—	—	—	—
Blålange	—	2	2	—	—	2	—	—	—	—
Brosme	1	3	4	2	—	2	—	—	—	—
Hyse	2	16	19	19	—	—	—	—	—	—
Kveite	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Uer	—	1	1	1	—	—	—	—	—	—
Reke	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Krabbe	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hummer	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Annen fisk	—	1	1	—	—	—	—	—	—	—
I alt	14	112	135	71	—	64	—	—	—	—
Råfisklaget i alt pr. 8/1-78	755	3 973	5 571	730	1 865	2 920	35	13	4	4
Råfisklaget i alt pr. 23/1-1977	×	×	10 530	1 214	3 839	4 371	988	95	—	23

¹ Prissone 1 og 2 omfatter Finnmark, (1) Tana og Varanger og Vardø sorenskriverier (2) Hammerfest og Alta sorenskriverier.
² Prissone 3, hele Troms fylke.
³ Prissone 4, 5 og 6 omfatter Nordland (4) Vesterålen sorenskriveri unntatt den del av Hadsel herred som ligger på Aust-Vågøy, (5) den del av Hadsel herred som ligger på Aust-Vågøy, Lofoten, Ofoten (unntatt herredene Gratangen og Salangen), og Salten sorenskriverier, og Bodø byfogdembete, (6) Rana, Alstahaug og Brønnøy sorenskriverier.
⁴ Prissone 7 og 8 (7) Nord-Trøndelag fylke, (8) Sør-Trøndelag fylke.
⁵ Prissone 9, Nordmøre

Fisket etter sild, brisling, makrell og industrifisk pr. 5/2 — 1978.

	I uken 23-29/1 1978	I uken 30/1-5/2 1978	I alt		Kvanta 1978 brukt til							
			Pr. 6/2 1977	Pr. 5/2 1978	Fersk		Frysing		Salting	Herme- tikk	Dyre- og fiskefor	Mel og olje
					Eksport	Innenl.	Konsum	Agn				
<i>Feilsildfiskernes salgslag (Nord for Stad)</i>	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn
Feit- og småsild	2	—	—	79	—	—	28	—	52	—	—	—
Nordsjøsild ...	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kystbrisling ...	—	34	—	34	—	—	—	—	—	23	11	—
Havbrisling ...	—	276	—	276	—	—	—	—	—	—	—	276
Makrell	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	97 401
Vinterlodde ...	28 335	69 066	162 879	97 401	—	—	—	—	—	—	—	—
Sommerlodde .	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Øyepål	664	931	907	1 599	—	—	—	—	—	—	32	1 567
Tobis	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kolmule	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hestmakrell ...	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Polartorsk	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
I alt	29 001	70 307	163 786	99 390	—	—	28	—	52	23	43	99 244
<i>Noregs sildesalgslag (Sør for Stad)</i>												
Vintersild	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Feit- og småsild	—	—	4	15	—	—	—	—	—	15	—	—
Nordsjøsild ...	—	—	1 246	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kystbrisling ...	7	15	94	31	—	—	—	—	—	31	—	—
Havbrisling ...	2 321	1 746	392	14 686	—	—	—	—	—	—	—	14 686
Vinterlodde ...	—	—	12 865	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Sommerlodde .	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Øyepål	1 997	1 879	5 255	5 394	—	—	26	—	—	—	321	5 047
Tobis	—	—	6	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kolmule	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
I alt	4 325	3 640	19 863	20 127	—	—	26	—	—	46	321	19 734
<i>Norges Makrellag S/L (Sør for Stad)</i>												
Makrell	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hestmakrell ...	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
I alt	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
<i>Samlede kvanta :</i>												
Vintersild	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Feit- og småsild	2	—	4	95	—	—	28	—	52	15	—	—
Nordsjøsild ...	—	—	1 246	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kystbrisling ...	7	49	94	65	—	—	—	—	—	53	11	—
Havbrisling ...	2 321	2 023	392	14 963	—	—	—	—	—	—	—	14 963
Makrell	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	97 401
Vinterlodde ...	28 335	69 066	175 745	97 401	—	—	—	—	—	—	—	—
Sommerlodde .	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Øyepål	2 662	2 809	6 162	6 993	—	—	26	—	—	—	353	6 614
Tobis	—	—	6	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kolmule	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hestmakrell ...	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Polartorsk	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
I alt	33 326	73 948	183 650	119 516	—	—	54	—	52	69	364	118 978

Av fjordsild ble det i ukene brakt i land 143 tonn, og pr. 5/2—1978, 488 tonn.

<i>Omregningsfaktorer kg</i>		<i>Conversion factors kg</i>		<i>Omregningsfaktorer kg</i>		<i>Conversion factors kg</i>	
1 hl fersk sild	93	1 hectolitre fresh herring	93	1 hl fersk tobis	100	1 hectolitre fresh sandeel	100
1 hl fersk lodde	97	1 hectolitre fresh capelin	97	1 hl havbrisling (oppmaling)	95	1 hectolitre sprat for meal	95
1 hl fersk polartorsk ...	97	1 hectolitre fresh polar cod	97	1 skjepe brisling (konsum)	17	1 skjepe sprat for human consumption .	17
1 hl fersk øyepål	100	1 hectolitre fresh Norway pout	100				

Over 1 million hl lodde levert til nå Lofotoppsynet er satt

Uka 23.—29. januar.

Godt vær og godt fiske for loddeturperne.

Bra brislingfiske i Nordsjøen.

Ca. 25 000 hl levert denne uka.

Aust-Finnmark: Dårlig vær, frost og landligge mesteparten av uka for kystflåten.

Bra vær og til dels meget gode fangster i Vest-Finnmark.

Storfiske i Troms. Linefangster opp i 18 000 kg torsk og skrei.

Jevnt over godt fiske i Vesterålen og Lofoten.

Seinotfisket i Trøndelag i gang igjen. Brukbare fangster.

Ikke den store susen hittil over storseifisket på Haltenbanken.

Det gode seinotfisket fortsatte i Ålesundsområdet. Fangster opp i 45 tonn.

Bra storseifiske i Nordsjøen. De fleste fangstene landa i Måløy.

Fire linebåter leverte pigghåfangster fra 25—80 tonn.

Godt rekefiske i Rogaland, også bra tilførsler av konsumfisk.

Labert fiske i Aust-Finnmark

Ruskevær og kulde gjorde at kystflåten jevnt over bare hadde to sjøvær i Aust-Finnmark denne uka. Det var derfor mest trålfisk som kom i land i dette distriktet. Fisket var labert også for trålerne.

Slik var fangstene:

Vadsø: «Vadsøtrål» 13 tonn, «Vadsøgutt» 47 tonn og garnfangster på 500 kg i gjennomsnitt.

Vardø: «Vårberget» 40 tonn, linefangster fra 80—130 kg pr. stamp og garnfangster fra 1 000—3 000 kg.

Båtsfjord: «Makkaur» 45 tonn, «Nordholm» 17 tonn og garnfangster fra 2 000—6 400 kg på to netters bruk.

Berlevåg: En banklinebåt leverte 7 tonn (140 kg pr. stamp).

Mehamn: «Mehamntrål» 38 tonn.

Kjøllefjord: «Kjøllefjord» 37 tonn, «Varak» 50 tonn, line: smått.

Godt fiske i Vest-Finnmark

Vest-Finnmark hadde godt vær og dei blei tatt meget gode fangster på enkelte felt. En del av garnfangstene kom fra overståtte bruk.

Fangstene:

Nordvågen: Garnfangster fra 700—4 000 kg, garnsjarker med 900 kg i gjennomsnitt.

Kamøyvær: Garnfangster fra 1 500—3 000 kg på nattstått bruk.

Skarsvåg: Garnfangster fra 500—2 000 kg, linefangster fra 125—200 kg pr. stamp.

Honningsvåg: En tråler leverte 35 tonn, garnbåtene leverte fangster fra 1 000—2 000 kg og linebåtene hadde fangster på rundt 100 kg pr. stamp.

Hammerfest: Sju trålere leverte fra 20—61 tonn, gjennomsnittlig 38 tonn pr. båt.

Forsøl: Garnfangster fra 1 500—2 500 kg, linefangster på 100 kg pr. stamp i gjennomsnitt.

Breivikbotn: Linefangster fra 100—120 kg pr. stamp og snurrevadfangster fra 500—1 500 kg.

Sørvær: To trålere leverte 32 og 44 tonn, garnfangster fra 500—2 000 kg og linefangster på rundt 150 kg pr. stamp.

Havøysund: Garnfangster fra 3 000—7 000 kg på to netters bruk, linefangster på 100 kg pr. stamp i gjennomsnitt.

Storfiske på de fleste felt i Troms

Det blei tatt meget gode fangster både på line og garn spesielt på de ytre felt i Troms. Banklinebåtene fisker fortsatt meget godt på Tromsøflaket. Denne uka leverte «Lys-haug» og «Valanes» begge 80 tonn. Av ferskisktrålerne gjorde «Anny Kræmer» det best med 80 tonn.

Slik var fisket:

Torsvågshavet: Garnfangster fra 5 000—10 000, gjennomsnittlig 6 000 kg vesentlig skrei. Linefangster fra 3 000—18 000 kg, med 8 000 kg torsk og skrei som gjennomsnitt.

Mulegga: Garnfangster fra 3 500—12 000, gjennomsnittlig 7 000 kg vesentlig skrei.

Linefangster fra 3 000—18 000 kg, med 8 000 kg torsk og skrei som gjennomsnitt.

Mulegga: Garnfangster fra 3 500—12 000, gjennomsnittlig 7 000 kg vesentlig skrei.

Stordjupta: Garnfangster fra 700—15 000, gjennomsnittlig 7 000 kg vesentlig skrei.

«Førde» og «Grotle» leverte begge 80 tonn pigghå denne uka. Bildet viser «Førde». Pigghåfisket var ujevnt. To andre båter leverte 25 og 60 tonn.

Grimsbakk: Garnfangster fra 500—8 000, gjennomsnittlig 4 000 kg vesentlig skrei.

Øyfyrdhavet: Garnfangster fra 800—6 000, gjennomsnittlig 3 000 kg skrei.

Grøtøyhavet: Garnfangster fra 2 000—9 500, gjennomsnittlig 5 000 kg skrei.

Auværhavet: Garnfangster fra 2 000—7 200, gjennomsnittlig 5 000 kg skrei, linefangster fra 4 500—10 000 kg torsk og skrei. Gjennomsnittsfangst på line: 7 000 kg torsk og skrei.

Sommarøyhavet: Garnfangster på 1 000 kg i gjennomsnitt.

Mjølviikhavet: Garnfangster fra 1 800—4 000, gjennomsnittlig 3 000 kg skrei.

Mefjordhavet og Gryllefjordfeltet: Garnfangster fra 1 000—2 500 kg, gjennomsnittlig 1 800 kg skrei, linefangster på 1 600 kg vesentlig skrei i gjennomsnitt. Gjennomsnittet for juksabåtene var 300 kg torsk og skrei.

Egga: En linefangst på 6 000 kg blandingsfisk.

Arnøyhavet: Garnfangster fra 1 000—10 000, gjennomsnittlig 4 500 kg vesentlig skrei og en linefangst på 4 300 kg blandingsfisk.

Sørøyfeltet: Tre garnfangster på 1 800 kg vesentlig skrei i gjennomsnitt.

Lyngen: Smågarnfangster på 400 kg vesentlig torsk i gjennomsnitt.

Fugløyhavet: Garnfangster fra 500—12 000, gjennomsnittlig 5 500 kg skrei, linefangster fra 4 000—7 000, gjennomsnittlig 6 000 kg skrei og smålinefangster fra 800—3 000, gjennomsnittlig 1 800 kg vesentlig torsk og skrei.

Fem trålere leverte fangster i Troms denne uka. Fangstene som

var tatt utafor Finnmark var fra 13—80 tonn, med 55 tonn vesentlig torsk som gjennomsnitt.

Tre banklinebåter leverte fangster på rundt 80 tonn tatt på Tromsøflaket. Der blei det og tatt fem linefangster på 5,3—12 tonn, med 9 tonn torsk som gjennomsnitt.

Godt fiske i Lofoten og Vesterålen

Seks trålere leverte fangster fra 51—109 tonn i Vesterålen. Den største fangsten hadde den nye frysetrålere «Myrefisk II».

Garnbåtene leverte fangster fra 2 000—10 000 kg, delvis fra overståtte bruk. Linebåtene tok fangster opp i 1 500 kg. I Lofoten leverte fire trålere fangster fra 50—71 tonn, den største fangsten her levert av «Ballstad».

På innersida av Lofoten blei det tatt garnfangster fra 400—1 200 kg, linefangster fra 1 300—2 500 kg og juksafangster på rundt 700 kg på tomannsbåter i Vest-Lofoten.

Fra yttersida av Lofoten blir det meldt om linefangster fra 1 300—2 700 kg.

På Helgeland, ved Grønna, tok de to seinotbåtene «Sørbøen» og «Tokai» fangster på 40 tonn sei hver.

Seinotfisket i gang igjen i Sør-Trøndelag

Tolv båter var med i seinotfisket som kom i gang igjen i Sør-Trøndelag denne uka. Det blei håva 16 fangster med i alt 160 tonn. «Veidværing» var beste båt med 80 tonn notsei i alt.

Storseifisket på Haltenbanken er ikke kommet skikkelig i gang. Det blei levert 14 fangster med i alt 216 tonn i Nordland og Trøndelag. Største fangst hadde «Nymøre» med 35 tonn.

Ellers blir det meldt om garnfangster på opptil 1 000 kg torsk og sei på nattstått bruk ved Træna og i Brønnøysundområdet.

Kristiansund:

Det var bra fiske på kysten og i fjordene på Nordmøre, blir det meldt fra Kristiansund. Men ellers var det stille. De fleste seisnurperne er på Sunnmøre. Kristiansund fikk inn en fangst på 15 tonn tatt ved Grip. En garnbåt leverte 15 tonn storsei tatt på Haltenbanken.

Meget godt seinotfiske i Ålesundsområdet

Sunnmøre og Romsdal Fiskeselslag hadde storomsetning denne uka. Men det meste var «på papiret». Bokført omsetning var 2 182 858 kg. Men ca. 560 tonn var filet levert av de to fabrikktrålerne «Havstrand» og «Volstad Viking» i Storbritannia før nyttår. Det var også med 42 tonn reker levert av «Kap Farvel» i 1977.

Seinotbåter fra hele Vestlandet, 20 i tallet, gjorde gode kast rundt Ålesund. I alt blei det levert 589 ton notsei. Fangstene var fra 10—45 tonn.

Seigarnfisket i Nordsjøen er i gang. Men det meste av seien blei levert i Måløy. På Sunnmøre kom det inn 162 tonn storsei og 89 tonn skallesei. Det er ca. 20 Møre-båter med og fangstene varierte mellom 2 og 15 tonn. «Valderøy» tok største fangst.

«Ekvator» og «Nystrom» kom fra felta ved Færøyane med 50 tonn storsei hver.

Tre båter kom fra Egga med bankfisk. Det var «Gulvåg» med 30 tonn, «Røysenes» 20 tonn og «Havmann I» med 15 tonn.

Sei og pigghå til Måløy

Fire linebåter leverte pigghå i Måløy dene uka. Det var «Brimøy» med 25 tonn, «Bergholm» 60 tonn, «Førde» 80 tonn og «Grotle» med 80 tonn.

Tromsotråleren «Anny Kræmer» leverte største trålfangst i Troms denne uka. Båten kom inn med 80 tonn tatt på kysten av Finnmark.

Fire—fem bruk kasta etter sei og tok til sammen ca. 100 tonn. Denne seien blei levert til filet. Fangstene blei tatt ved Selje—Hornelen.

Måløy fikk også inn 30 seigarnfangster fra Nordsjøen. Fangstene varierte fra 2—23 tonn storsei, den største enkeltfangsten tatt av «Leinefisk senior». Men uka sett under ett, gjorde «Sjøvær» det best med tre fangster på 22, 18 og 20 tonn storsei. Tråleren «Sjongtrål» kom inn med 60 tonn, og medregnet denne fangsten, fikk Måløy i alt levert ca. 400 tonn storsei og ca. 100 tonn skallesei. Garnfisket foregikk på Aktivneset, Tangane og Langgrunnsbanken. Fem-seks båter prøvde seg på Vikingbanken, men hadde problemer på grunn av stor tråleraktivitet, blir det sagt.

Bra med reker i Rogaland

Landingene av reker gjorde et stort hopp oppover i Rogaland denne uka. Dei blei levert ca. 18 tonn produksjonsreker. En del av forklaringen ligger nok i det at reketrålere fra Sørlandet og Oslofjorden har fiska langt vest i det siste på grunn av vanskelige strømførhold på østlige felt.

Rogaland Fiskesalslag fikk også levert ca. 50 tonn konsumfisk fra Nordsjøen.

Noregs Sildesalslag opplyser at industritrålerne opplyser at industritrålerne i Nordsjøen leverte 19 972 hl «øyepål og annet» denne uka.

Uka 30. januar—5. februar.

Svakere loddefiske.

Havbrislingfisket gav omtrent samme kvantum som forrige uke.

Større fangster for ferskfisktrålerne.

Kystfisket i Aust-Finnmark en del hindra av dårlig vær også denne uka. Bra vær, men svakere fiske i Vest-Finnmark.

Fortsatt kjempegodt fiske på ytre felt i Troms.

Godt fiske i Vesterålen.

Lofotopsynet satt. Jevnt bra fiske på yttersida av Lofoten, men små fangster i samtlige bruksklasser på innersida av Lofoten.

Bra seinotfangster på Nord-Helgeland og i Sør-Trøndelag.

Meget godt seinotfiske denne uka også i Ålesunddistriktet.

Storseifisket i Nordsjøen tok seg godt opp. Det blei ført i land vel 1 100 tonn, det meste på Møre.

Bedre pigghåfangster denne uka.

Seinotfisket på det jevne i Hordaland og Sogn og Fjordane.

Rekekvantumet kraftig ned, men konsumfisklandingene på samme nivå som forrige uke i Rogaland.

Godt vær og meget godt rekefiske på Sørlandskysten.

Vanskelige driftsforhold og små landinger i Fjordfisks distrikt.

Svakere loddefiske denne uka

Ved utgangen av uka var det levert over 1 million hl vinterlodde, eller 1 004 134 hl for å være nøyak-

tig. Dette er tallet for leveringer nord for Stad. Men det er ikke levert lodde sør for Stad hittil i år. Forrige uke leverte «Bømmeløy» 15 000 hl på Moltustranda, og det er sørligste levering hittil, etter det vi har fått opplyst.

Det var godt vær på feltet. Men mot slutten av uka, blei det stadig mindre lodde å finne, opplyser loddekontoret i Harstad.

Det blei meldt inn 493 600 hl denne uka, alt vesentlig fra 72°15' nord 41°20' øst. Det blei levert eller opplossa, 712 024 hl, og sammen med de 292 110 hl som er levert tidligere, skulle det altså gi et talkvantum på 1 004 134 hl til nå.

Industrifisket i Nordsjøen omtrent som forrige uke kvantummessig

Det er fortsatt flere ringnotsnurpere som fisker brisling i Nordsjøen, og fisket var bra også denne uka. Sildesalslaget fikk levert 18 381 hl og Feitsildlaget 2 910 hl.

Industritrålerne fiska omtrent det samme som uka før. Sør for Stad blei det levert 18 788 hl «øyepål og annet», og nord for Stad ca. 9 300 hl.

Feitsildfiskernes Salslag fikk også inn ca. 2 000 skjeeper kystbrisling. Hovedtyngden av dette gikk til hermetikkindustrien.

Kystfisket en del værhindra i Aust-Finnmark

Værforholdene var bedre i Aust-Finnmark denne uka, og det blei derfor levert flere garn- og linefangster. Men i gjennomsnitt var spesielt linefangstene langt mindre enn de få som blei levert forrige uke.

På den andre sida får vi glede oss over at ferskfisktrålerne, ikke bare i Aust-Finnmark, men i alle aktuelle områder, leverte større fangster denne uka. I Aust-Finnmark landa «Persfjord» den største fangsten med 94,5 tonn, og da begynner det å bli interessante tall! «Brødrene Småvik» som fisker for Bugøyenes som erstatning for den forliste «Bugøyfisk», kom inn med 17,2 tonn, og det er for lite for å holde industrien i jevn drift.

Slik var fangstene denne uka:

Bugøyenes: «Brødrene Småvik» 17,2 tonn.

«Sjøvær» knallåpna seigarnsesongen i Nordsjøen med tre fangster på i alt 60 tonn første uka og 50 tonn på fire dager, uka etter.

Vadsø: «Vadsøgutt» 60 tonn, garnfangster fra 300—400 kg og linefangster på 2 000 kg i gjennomsnitt.

Vardø: Garnfangster fra 1 000—3 000 og linefangster fra 60—75 kg pr. stamp.

Båtsfjord: «Røeggen» 55,5 tonn, «Kerak» 64,7 tonn, «Båtsfjord» 76,5 tonn, «Persfjord» 94,5 tonn og «Tromsøysund» 70 tonn. Linefangstene lå på 50 kg pr. stamp i gjennomsnitt, banklinefangstene det doble. Det blei levert garnfangster fra 200—12 000 kg tatt på 2—4 netters bruk!

Berlevåg: Smått.

Mehamn: «Mehamnrål» 69 tonn, «Nordkynrål» 69 tonn, garnfangster fra 3 000—4 000 kg og linefangster på 100 kg pr. stamp.

Kjøllefjord: Linefangster fra 100—150 kg pr. stamp og garnfangster fra 1 000—1 500 kg.

Vest-Finnmark: Bra vær, men mindre fangster enn uka før

Været var bra i Vest-Finnmark, men fangstene gjennomgående mindre enn uka før. En del garnfangster kom fra helgestått bruk.

Leveringene:

Honningsvåg: Trålfangster fra 37—46 tonn, garnfangster fra 2 000—4 000 kg på 1—2 netters bruk, og linefangster på 100 kg pr. stamp i gjennomsnitt.

Kamøyvær: Garnfangster på 1 000—2 000 kg på nattstått bruk og opp til 3 500 kg på 2—3 netters garn.

Skarsvåg: Linefangster på 100 kg pr. stamp i gjennomsnitt og garnfangster fra 200—2 800 kg på tonnetters bruk.

Havøysund: Fangster på rundt 1 000 kg på nattstått garn, og 3 000—7 000 kg på 2—3 netters bruk.

Nordvågen: Linefangster på 100 kg pr. stamp i gjennomsnitt, og garnfangster fra 600—3 000 kg på nattstått bruk.

Hammerfest: Sju trålere leverte fangster fra 40—60 tonn, gjennomsnitt 50 tonn pr. båt.

Breivikbotn: Linefangster fra 60—70 kg pr. stamp. Garnsjarker leverte 200—300 kg, og juksabåtene 200—400 kg pr. snøre.

Sorvær: Garnfangster fra 2 000—6 000 kg på tonnetters bruk, linefangster fra 130—200 kg pr. stamp og en snurrevadfangst på 1 000 kg.

Ferskfisktrålerne leverte jevnt over bedre fangster denne uka. Best i Aust-Finnmark var «Persfjord» som leverte 94,5 tonn i Båtsfjord.

Kjempefisket fortsatte i Troms

I Troms fortsatte kjempefisket på ytre felt. Våre rapportører karakteriserer fisket på indre felt som svakt. Det blei levert en del garnfangster fra overstått bruk.

Banklinebåtene som fisker på Tromsøflaket, leverte fine fangster også denne uka. «Langsund» leverte 90 tonn, «Rystraum» 60, «Robertson» 50 og en fjerde båt 60 tonn vesentlig torsk og hyse.

Det er stadig flere trålere som forsøker seg på Tromsøflaket. Denne uka leverte sju trålere fangster fra dette feltet. Fangstene varierte fra 25 til 107 tonn. Gjennomsnittet pr. tråler var 80 tonn torsk, hyse og sei. «Nord-Rollnes» tok den største fangsten.

Fire trålere leverte fangster fra Finnmarkskysten. Fangstene var på 13, 60, 60 og 80 tonn vesentlig torsk. Den minste fangsten kom fra en tråler som måtte bryte av turen fordi en av mannskapet trengte legebehandling, får vi opplyst.

Slik var fisket på de ulike felt i Troms:

Sørøyhavet: Garnfangster fra 3 000—8 200, gjennomsnittlig 5 000 kg skrei.

Arnøyhavet: Garnfangster fra 1 000—5 000, gjennomsnittlig 2 500 kg skrei.

Lyngen: Smågarnfangster på 400 kg torsk i gjennomsnitt.

Fugløyhavet: Garnfangster fra 2 000—10 000, gjennomsnittlig 4 000 kg skrei, og linefangster på 4 000 kg torsk og skrei i gjennomsnitt.

Torsvågøhavet: Linefangster fra 2 500—11 500, gjennomsnittlig 5 000 kg torsk og skrei, og garnfangster fra 2 000—7 000, gjennomsnittlig 4 000 kg skrei.

Mulegga: Garnfangster fra 2 500—13 000, gjennomsnittlig 7 000 kg skrei.

Stordjupta: Garnfangster 2 500—15 000, gjennomsnittlig 9 000 kg skrei.

Grimsbakk: Garnfangster fra 500—10 000, gjennomsnittlig 5 000 kg skrei.

Øyfjordhavet: Granfangster fra 200—3 000, gjennomsnittlig 1 500 kg torsk og skrei.

Mjølvikhavet: Tre linefangster på 3 600, 5 500 og 10 000 kg torsk og skrei. Garnfangster fra 500—1 600, gjennomsnittlig 1 000 kg skrei.

Grøtøyhavet: To linefangster på 4 500 og 5 000 kg torsk og skrei.

Auværhavet: Garnfangster fra 350—3 000, gjennomsnittlig 1 500 kg torsk og skrei.

Sommarøyhavet: Garnfangster fra 200—1 300, gjennomsnittlig 800 kg torsk og skrei. Juksafangster på

Banklinebåtene fisker godt på Tromsøflaket. Best var Tromsø-båten «Langsund» som leverte 90 tonn.

200 kg torsk og skrei i gjennomsnitt.

Gryllefjordfeltet og Mefjordfeltet: Garnfangster fra 1 000—2 500, gjennomsnittlig 1 800 kg skrei. Nattlinefangster fra 500—1 600, gjennomsnittlig 1 300 kg torsk og skrei.

1500 fiskere registrert første uke av lofotfisket

Lofotoppsynet blei satt da denne uka tok til, så nå er Lofotfisket -78 også offisielt i gang! Første driftsuke resulterte i et oppfiska kvantum på 2 652 tonn, og det meste blei tatt i Vest-Lofoten. På yttersida av Lofoten var fisket jevnt bra. På innersida av Lofoten var fisket svakt for alle bruksklasser. Vær- og driftsforholdene var gode. Men det kom også trålfisk i land i Lofoten. Tre trålere leverte fangster fra 51—65 tonn. Tråleren «Vestvågøy» leverte den største fangsten. I Vesterålen leverte sju trålere fangster fra 42—110 tonn. «Øksnesfisk» landa den største fangsten.

Fisket var godt i Vesterålen. Garnbåtene tok fangster fra 700—9 000 kg og linebåtene fra 1 000—2 500 kg. Juksabåter leverte opptil 250 kg pr. båt.

Seinotfiske på Nord-Helgeland og i Sør-Trøndelag

I området Helligvær—Grønna blei det tatt ca. 200 tonn notsei. I Sør-Trøndelag var kvantumet 140 tonn fordelt på 10 fangster.

Storsei-fisket på Haltenbanken

gav mindre resultat denne uka enn forrige. Men det er for tidlig !! at man kan vente noe storfiske, sier ekspertene. Til Trøndelag og Nordland kom det inn 6 fangster på til sammen 64 tonn storsei.

Fra Træna blir det meldt om garnfangster på opptil 1 000 kg torsk og sei på nattstøtt bruk. I Brønnøysund leverte banklinebåten «Johnsen senior» 45 tonn.

Stille på Nordmøre

Fra Kristiansund blir det bare rapportert to større fangster. Det var en seinotfangst på 10 tonn og en trålfangst på 15 tonn skallesei.

Oppgang i storsei-fisket i Nordsjøen

Det blei tatt vel 1 100 tonn storsei i Nordsjøen, og det meste, 737 tonn, blei landa på Sunnmøre. Dessuten kom det inn ca. 200 tonn skallesei. Garnbåtene hadde fangster opp i 20 tonn. Trålerne gjorde det også bra. «Kvalstein» hadde største fangst med 17 tonn storsei og 9 tonn skallesei.

Seinotfisket rundt Ålesund fortsatte med samme styrke. Denne uka blei det kasta 650 tonn.

Ålesund fikk også inn mindre kvanta bankfisk, og fabrikktråleren «Longva III» pynta opp på omsetningsstatistikken med ca. 250 tonn filet. Den fangsten er levert tidligere.

Måløy fikk inn omtrent like mye storsei som forrige uke, ca. 385 tonn. Dessuten omsatte Sogn og Fjordane Fiskeselslag 31 tonn skallesei og ca. 75 tonn notsei.

Denne uka leverte «Sjongtrål» 40 tonn storsei, og garnfiskeren var fordelt på 32 fangster fra 2—50 tonn. Nok en gang gjorde «Sjøvær» det skarpest av garnbåtene, med 50 tonn på fire døgn. Noen båter fiska på Vikingbanken og tok fangster fra 35—50 tonn storsei. I tillegg kunne disse båtene leverte litt kappa torsk og lange.

En båt kom inn fra felta ved Shetland med bankfisk. Det var «Karl Vadøy» som hadde 27 tonn lange og 5 tonn brosme.

Tre linebåter kom til Måløy med 210 tonn pigghå til sammen. «Ny-

forts. side 89

Det er få båter som går etter pigghåen nå. De fleste driver selgarnfiske i Nordsjøen. «Måløysund» kom inn med 75 tonn pigghå som var gjennomsnitt for de fire båtene som leverte denne uka.

Ansvarlig utgiver:
FISKERIDIREKTØREN

Redaktør:
HÅVARD ANGERMAN, kontorsjef

Redaksjon:
KNUT ANDREAS SKOGSTAD
SIGBJØRN LOMELDE

Fiskets Gangs adresse:
Fiskeridirektoratet
Postboks 185, 5001 Bergen
Telf.: (05) 23 03 00

Trykk: A.s John Grieg

Abonnement kan tegnes ved alle poststeder ved innbetaling av abonnementsbeløpet på postgirokonto 5285, på konto nr. 0616.05.7189 Norges Bank eller direkte i Fiskeridirektoratets kassakontor.

Abonnementsprisen på Fiskets Gang f.o.m. 1977 er kr. 90.00 pr. år. Denne pris gjelder også for Danmark, Finland, Island og Sverige. Øvrige utland kr. 110.00 pr. år.

PRISTARIFF FOR ANNONSER:

Tekstsider:

1/1 kr. 800	1/4 kr. 225
1/2 kr. 400	1/6 kr. 150
1/3 kr. 300	1/8 kr. 125

Omslagets 4. side (1/3 s.) kr. 400

VED ETTERTRYKK FRA
FISKETS GANG
MÅ BLADET OPPGIS
SOM KILDE

